ΕΚΘΕΣΗ ΑΚΡΟΑΤΗΡΙΟΥ
στην υπόθεση C-179/87 *

Περίληψη

I — Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία I-1639

A — Τα πραγματικά περιστατικά I-1639

B — Έγγραφη διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων I-1639

II — Ισχυρισμοί και επιχειρήματα των διαδίκων I-1640

II.1 — Επί του παραδεκτού I-1640

II.2 — Επί της ουσίας I-1640

A — Επί του καθορισμού της κανονικής αξίας I-1640

B — Επί της συγκρίσεως I-1644

Γ — Επί της ζημίας I-1646

1. Η έννοια της κοινοτικής παραγωγής I-1646

2. Η έννοια του ομοειδούς προϊόντος I-1653

3. Οι ζημιογόνοι παράγοντες I-1655

4. Ο αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της ζημίας και των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ I-1659

Δ — Επί του συμφέροντος της Κοινότητος I-1663

E — Επί του υπολογισμού του δασμού αντιντάμπινγκ I-1664

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

I — Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

Α — *Τα πραγματικά περιστατικά*

Τον Ιούλιο 1985, η επιτροπή Ευρωπαίων κατασκευαστών μηχανημάτων φωτοαντιγραφής (CECOM) υπέβαλε στην Επιτροπή καταγγελία, κατά την οποία οι εισαγωγές ορισμένων PPC καταγωγής Ιαπωνίας αποτελούσαν το αντικείμενο πρακτικής ντάμπινγκ και προκαλούσαν ζημία στην κοινοτική βιομηχανία.

Η διαδικασία αντιντάμπινγκ που κίνησε η Επιτροπή βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ)2176/84 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1984, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ L 201, σ. 1), οδήγησε στην επιβολή, με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2640/86 της Επιτροπής, της 21ης Αυγούστου 1986 (ΕΕ L 239, σ. 5), προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ 15,8 %, που επιβλήθηκε στις εισαγωγές PPC της Sharp.

Στις 23 Φεβρουαρίου 1987, το Συμβούλιο, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, θέσπισε τον κανονισμό (ΕΟΚ) 535/87, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ 20 % στις εισαγωγές PPC παραγωγής Sharp (ΕΕ L 54, σ. 12, στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός) και που προβλέπει την είσπραξη του προσωρινού δασμού που επέβαλλε ο κανονισμός 2640/86.

Β — *Έγγραφη διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων*

Η προσφυγή της Sharp πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 10 Ιουνίου 1987.

Με Διατάξεις της 3ης Φεβρουαρίου 1988, το Δικαστήριο επέτρεψε στην Επιτροπή και στη CECOM να παρέμβουν προς υποστήριξη των αιτημάτων του καθού.

Η έγγραφη διαδικασία εξελίχθηκε κανονικά. Το Δικαστήριο, κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή και αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, αποφάσισε, σύμφωνα με το άρθρο 95, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας να αναθέσει την εκδίκαση της υποθέσεως στο πέμπτο τμήμα και να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων.

Η *προσφείγουσα* ζητεί από το Δικαστήριο:

1) να ακυρώσει τον κανονισμό 535/87 του Συμβουλίου, στο μέτρο που θίγει την προσφεύγουσα·

2) επιπλέον, ή επικουρικώς, να ακυρώσει τον εν λόγω κανονισμό:

   α) στο μέτρο που αποσκοπεί στην επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ 20 % επί των PPC καταγωγής Ιαπωνίας που κατασκευάζει και εξάγει η προσφεύγουσα,

   β) στο μέτρο που αποσκοπεί στο να διατάξει ώστε τα ποσά που εισπράχθηκαν ως εγγυήσεις μέσω προσωρινών δασμών επί των κατασκευαζομένων και εξαγομένων από την προσφεύγουσα προς την Κοινότητα PPC να θεωρηθούν ως οριστικώς κεκτημένα,

3) εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα·

4) να διατάξει οποιοδήποτε απαιτούμενο από το δίκαιο και την επιείκεια μέτρο σε όλες τις συγκεκριμένες καταστάσεις·

5) να καταδικάσει την Επιτροπή και τη CECOM στα έξοδα που αφορούν τις αντίστοιχες παρεμβάσεις τους.

Το *Συμβούλιο* ζητεί από το Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Η *CECOM*, παρεμβαίνουσα, ζητεί από το Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει τη Sharp στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η CECOM ως παρεμβαίνουσα.

III — Ισχυρισμοί και επιχειρήματα των διαδίκων

II.1 — *Επί του παραδεκτού*

Η *Sharp* ισχυρίζεται ότι, όπως προκύπτει από πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, οι προσβαλλόμενες διατάξεις του κανονισμού 535/87 την αφορούν άμεσα και ατομικά και ότι, επομένως, η προσφυγή είναι παραδεκτή.

Το *Συμβούλιο* δεν διατυπώνει παρατηρήσεις όσον αφορά το παραδεκτό της προσφυγής.

II.2 — *Επί της ουσίας*

A — *Επί του καθορισμού της κανονικής αξίας*

Η *Sharp* ισχυρίζεται ότι το Συμβούλιο δεν καθόρισε ορθώς την κανονική αξία. Θεωρεί ότι, στο μέτρο που το Συμβούλιο θεώρησε ότι δεν έπρεπε να λάβει υπόψη τις εφαρμοζόμενες από τη Sharp τιμές έναντι της θυγατρικής της εταιρίας εντός της Ιαπωνίας, της Sharp Business KK (SBK) για τον καθορισμό της κανονικής αξίας, όφειλε να εφαρμόσει το άρθρο 2, παράγραφος 7, και να καθορίσει την κανονική αξία σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, σημείο i, του κανονισμού 2176/84 (συγκρίσιμη τιμή του ομοειδούς προϊόντος όταν αυτό εξάγεται προς τρίτη χώρα) ή με το άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, σημείο ii, του εν λόγω κανονισμού (κατασκευασμένη αξία, καθοριζόμενη με την προσθήκη του κόστους και του κέρδους).

Όμως, τα θεσμικά όργανα θεώρησαν ως κανονική αξία, στην περίπτωση επτά μοντέλων, τις τιμές μεταπωλήσεως της SBK ωσάν αυτές να αποτελούσαν τις εσωτερικές τιμές μεταπωλήσεως της Sharp, προβαίνοντας περαιτέρω σε ακατάλληλες αφαιρέσεις για να καταλήξουν σε κανονική αξία στο στάδιο «έξοδος από το εργοστάσιο». Στην περίπτωση του ογδόου

μοντέλου, τα θεσμικά όργανα κατασκεύασαν την κανονική αξία ενσωματώνοντας σ' αυτήν μεγάλο μέρος των εξόδων της SBK. Κατά τη Sharp, το σύνολο των εξόδων της SBK έπρεπε να αφαιρεθεί στην πρώτη περίπτωση και δεν έπρεπε να ληφθεί υπόψη στη δεύτερη περίπτωση, δεδομένου ότι τα εν λόγω έξοδα έχουν σχέση αποκλειστικά με τις εσωτερικές πωλήσεις. Πρόκειται περί εξόδων επικοινωνίας, ενώ η SBK είναι επιφορτισμένη μόνο με τις εσωτερικές πωλήσεις, τα οποία θα μπορούσαν να υπολογισθούν με ακρίβεια, καθώς και για τα επόμενα έξοδα: μίσθωση χώρων σταθμεύσεως για τα αυτοκίνητα των εκπροσώπων, μίσθωση αποθηκών, μίσθωση των οχημάτων των εκπροσώπων, κόστος της χρηματοδοτικής μισθώσεως σχετικά με υλικό γραφείου, καύσιμα για την παράδοση των εμπορευμάτων, απόδοση των εξόδων επανεγκαταστάσεως των εκπροσώπων, έξοδα σχετικά με επισκέψεις στους μεταπωλητές της Sharp και στους πελάτες των εν λόγω μεταπωλητών· αποζημίωση των μεταπωλητών για τις πραγματοποιούμενες στη Sharp επισκέψεις προκειμένου να λάβουν τις οδηγίες της υπηρεσίας, απόδοση των εξόδων επανεγκαταστάσεως των αντιπροσώπων (προσωπικά ταξίδια), εισφορά καταβαλλόμενη στις τοπικές επαγγελματικές ενώσεις, πριμ πωλήσεων καταβαλλόμενα στους μεταπωλητές, υπηρεσιακά έξοδα, διάφορα έξοδα (δηλαδή: έξοδα διαφημίσεως, διαχειρίσεως, εμπορίας και εκτελέσεως), και κέρδη. Η Sharp προτείνει να προσκομίσει συμπληρωματικές αποδείξεις των εν λόγω εξόδων μέσω πραγματογνωμοσύνης ανεξαρτήτου λογιστού.

Κατά τη Sharp, κατά τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ, τα θεσμικά όργανα όφειλαν να λάβουν επίσης υπόψη τα κέρδη της SBK από τη διανομή, τα οποία δεν υπολογίστηκαν παρόλον ότι κέρδος 5 % αφαιρέθηκε από τις τιμές των ευρωπαϊκών θυγατρικών εταιριών της προσφεύγουσας κατά την κατασκευή της τιμής εξαγωγής.

Η Sharp υποστηρίζει ότι η χρησιμοποιηθείσα από τα θεσμικά όργανα μέθοδος για τον κανονισμό της κανονικής αξίας δεν είναι λογική. Πράγματι, δεν μπορεί να γίνει δεκτός ο καθορισμός της κανονικής αξίας των πωλήσεων προς εταιρία πωλήσεων σε κανονική αξία κατά πολύ ανώτερη των πωλήσεων προς χονδρέμπορο και τούτο για τον απλό λόγο ότι η πρώτη από τις εν λόγω δύο αξίες περιλαμβάνει πολλά έξοδα διανομής καθώς και κέρδος επί της διανομής, ενώ η δεύτερη δεν περιλαμβάνει αυτά τα έξοδα ούτε αυτό το κέρδος και είναι στην πραγματικότητα πλησιέστερη προς τις πωλήσεις στο στάδιο « έξοδος από το εργοστάσιο ».

Η Sharp υποστηρίζει, επίσης, ότι τα θεσμικά όργανα της επιφύλαξαν διαφορετική μεταχείριση από αυτή της οποίας έτυχε η Nakajima, ιαπωνική εξαγωγική εταιρία, στην υπόθεση « ηλεκτρονικές γραφομηχανές » (301/85, Sharp Corporation κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1988, σ. 5813), δεδομένου ότι σε εκείνη την περίπτωση κανένα κόστος ή κέρδος σχετικό με την εσωτερική εμπορία ή διανομή δεν περιελήφθη στον υπολογισμό της κανονικής αξίας.

Η Sharp είναι της γνώμης ότι το άρθρο 2, παράγραφος 7, του κανονισμού 2176/84 δεν επιτρέπει στα θεσμικά όργανα να υπολογίζουν, στην περίπτωση εξαγωγέα που διαθέτει συνδεόμενη εταιρία πωλήσεων, κανονική αξία που δεν αντιστοιχεί στο στάδιο « έξοδος από το εργοστάσιο », ενώ η κανονική αξία εξαγωγέα που δεν διαθέτει συνδεόμενη εταιρία πωλήσεων, όπως η Nakajima, υπολογίζεται επί της βάσεως « έξοδος από το εργοστάσιο ».

Κατά τη Sharp, η χρησιμοποιηθείσα από τα κοινοτικά όργανα μέθοδος καταλήγει στην επιβολή δασμού ντάμπινγκ στη Sharp, ακόμα και όταν η τιμή μεταπωλήσεως των ευρωπαϊκών της θυγατρικών εταιριών ήσαν αισθητά ανώτερες από το συνολικό ποσό της κανονικής αξίας και των εξόδων εξαγωγής που

αφορούσαν την αποστολή των προϊόντων εντός της Κοινότητας και του αναλογούντος σχετικού κοινοτικού δασμού, όπως αυτό προκύπτει από τον πίνακα Α που προσαρτάται σε παράρτημα της προσφυγής.

Το *Συμβούλιο* υποστηρίζει ότι, για τον καθορισμό της κανονικής αξίας, έλαβε υπόψη την πράγματι καταβληθείσα ή καταβλητέα τιμή κατά τη διάρκεια συνήθων εμπορικών πράξεων για το ομοειδές προϊόν που προορίζεται για κατανάλωση στη χώρα εξαγωγής, όπως το προβλέπει το άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο α, του κανονισμού 2176/84 (πέμπτη και επόμενες αιτιολογικές σκέψεις του προσβαλλομένου κανονισμού και έκτη και επόμενες αιτιολογικές σκέψεις του κανονισμού 2640/86).

Το Συμβούλιο δεν έκρινε σκόπιμο να λάβει υπόψη τις εγχώριες τιμές μεταβιβάσεως που εφαρμόζουν τα διάφορα μέλη του ίδιου ομίλου εταιριών, διότι οι μεταβιβάσεις εμπορευμάτων μεταξύ των μελών ομίλου εταιριών, που αποτελείται από διάφορα νομικά πρόσωπα, τα οποία όμως υπάγονται σε ενιαίο έλεγχο και αποτελούν μία και μόνη οικονομική μονάδα, δεν αποτελούν πωλήσεις πραγματοποιούμενες κατά τη διάρκεια συνήθων εμπορικών πράξεων κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 3. Προκειμένου περί ομίλου εταιριών που αποτελεί οικονομική μονάδα, όπως συμβαίνει στην προκειμένη περίπτωση, η πρώτη πώληση που πραγματοποιείται κατά τη διάρκεια συνήθων εμπορικών πράξεων είναι μόνο αυτή κατά την οποία το προϊόν πωλείται, για πρώτη φορά, σε ανεξάρτητο αγοραστή που δεν έχει σχέση με την οικονομική μονάδα.

Πράγματι, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι ορισμένα καθήκοντα της Sharp, ιδίως αυτά που εκτελούσε με το τμήμα της πωλήσεων που είναι απαραίτητα για την πραγματοποίηση των πωλήσεων στην εγχώρια αγορά, διασφαλίζονταν όχι μόνο από τη Sharp, αλλά και, σε μεγάλο βαθμό, από τη θυγατρική της εταιρία πωλήσεων SBK. Τα εν λόγω καθήκοντα, καθώς και το σχετικό κόστος, μεταβιβάζονται, επομένως, από τη Sharp στην SBK, που αποτελεί διαφορετικό μέλος της ίδιας οικονομικής οντότητας.

Όσον αφορά την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 7, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι, ακόμα και αν το εν λόγω άρθρο είχε εφαρμοστεί στις εγχώριες μεταβιβάσεις στην προκειμένη περίπτωση, αυτό δεν θα είχε εμποδίσει τα θεσμικά όργανα να καθορίσουν την κανονική αξία βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 3, στοιχείο α, δεδομένου ότι η πράγματι καταβληθείσα ή καταβλητέα τιμή κατά τη διάρκεια συνήθων εμπορικών πράξεων στην εγχώρια αγορά ήταν η καταβληθείσα από τον πρώτο ανεξάρτητο αγοραστή προς τις SBK. Πράγματι, το άρθρο 2, παράγραφος 7, αρκείται στο να προβλέπει ότι ορισμένες συναλλαγές «δύνανται να θεωρηθούν ότι δεν αποτελούν συνήθεις εμπορικές πράξεις», δεν προβλέπει όμως ότι, σε τέτοιες περιπτώσεις, η κανονική αξία μπορεί να καθοριστεί μόνο βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 3, στοιχείο β. Εξάλλου, το άρθρο 2, παράγραφος 3, δεν περιλαμβάνει καμία διάταξη που θα υποχρέωνε τα θεσμικά όργανα να εφαρμόζουν το άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, κάθε φορά που έχει εφαρμογή το άρθρο 2, παράγραφος 7.

Επομένως, όταν ορισμένες πωλήσεις πραγματοποιούνται κατά τη διάρκεια συνήθων εμπορικών πράξεων στην εγχώρια αγορά και οι εν λόγω πωλήσεις (λαμβανομένων υπόψη, σε ενδεχόμενη περίπτωση, καταλλήλων προσαρμογών) επιτρέπουν πρόσφορη σύγκριση, μπορεί να εφαρμοστεί το άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο α.

Το Συμβούλιο μπορούσε, επομένως, να καθορίσει την κανονική αξία βάσει των εφαρμοζομένων από την SBK τιμών προς τους ανεξάρτητους αγοραστές για τις πραγματοποιούμενες

κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις πωλήσεις εντός της εγχώριας αγοράς.

Όσον αφορά το αν οι πωλήσεις της SBK επιτρέπουν ή όχι δίκαιη σύγκριση, το Συμβούλιο θεωρεί ότι πρόκειται περί πραγματικού περιστατικού και ότι πρέπει, επομένως, να ληφθούν υπόψη όλες οι περιστάσεις. Το Συμβούλιο παρατηρεί ότι οι πωλήσεις είναι εκείνες που πρέπει να επιτρέπουν δίκαιη σύγκριση και ότι μπορούν να πραγματοποιηθούν προσαρμογές στις τιμές, έτσι ώστε να καταστεί δυνατή η άμεση σύγκριση των προσαρμοζομένων τιμών. Επιπλέον, οι πωλήσεις δεν πρέπει αναγκαστικά να αντιστοιχούν στο ίδιο στάδιο εμπορίας, όπως αυτό προκύπτει από το άρθρο 2, παράγραφος 9, κατά το οποίο οι συγκρίσεις πρέπει κανονικά να πραγματοποιούνται στο ίδιο στάδιο εμπορίας. Τέλος, στο μέτρο που η διαφορά σταδίου εμπορίας εξακολουθεί να επηρεάζει τη δυνατότητα συγκρίσεως των τιμών μετά την πραγματοποίηση των άλλων προσαρμογών σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφοι 9 και 10, τότε μπορεί να ληφθεί υπόψη η εν λόγω διαφορά.

Εν πάση περιπτώσει, οι πωλήσεις της SBK εντός της Ιαπωνίας και οι πραγματοποιούμενες από τις θυγατρικές εταιρίες της Sharp εντός της Κοινότητας προορίζονταν για την ίδια κατηγορία πελατών και αντιστοιχούσαν, επομένως, στο ίδιο στάδιο εμπορίας. Ήσαν, εξάλλου, συγκρίσιμες με την επιφύλαξη των προσαρμογών που προβλέπει το άρθρο 2, παράγραφοι 9 και 10, του κανονισμού 2176/84.

Όσον αφορά την κατασκευή της κανονικής αξίας σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, σημείο ii, του κανονισμού 2176/84, το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι περιέλαβε σ' αυτή την αξία τα έξοδα πωλήσεως, τα διοικητικά και άλλα γενικά έξοδα (ΠΔΓ) που φέρει η SBK σε σχέση με τις πωλήσεις της PPC εντός της εγχώριας αγοράς, διότι η SBK εκτελούσε καθήκοντα τμήματος πωλήσεων του παραγωγού. Θα ήταν, επομένως, λανθασμένη ενέργεια να μη περιληφθεί εύλογο ποσό αντιστοιχούν σε τέτοια έξοδα ΠΔΓ, που πράγματι έφερε η SBK, στην κατασκευασμένη κανονική αξία. Η κατασκευασμένη κανονική αξία πρέπει να είναι όσο το δυνατό εγγύτερη προς την τιμή που εφαρμόζεται εντός της εγχώριας αγοράς.

Επιπλέον, ως προς το αν το ότι συμπεριελήφθησαν τα έξοδα ΠΔΓ της SBK κατά την κατασκευή της κανονικής αξίας κατέληξε στον καθορισμό της εν λόγω αξίας σε διαφορετικό στάδιο εμπορίας, το Συμβούλιο απαντά ότι αν αυτό συνέβη θα έπρεπε να τεθεί το ερώτημα, στο πλαίσιο της συγκρίσεως μεταξύ κανονικής αξίας και τιμής εξαγωγής, αν η εν λόγω διαφορά ήταν ικανή να επηρεάσει τη δυνατότητα συγκρίσεως των τιμών και αν θα δικαιολογούσε συμπληρωματική προσαρμογή γι' αυτό τον λόγο επιπλέον των ήδη πραγματοποιηθεισών προσαρμογών.

Επί του δοθέντος από τη Sharp παραδείγματος που αφορά την κατάστασή της και αυτή της Nakajima στην υπόθεση των «ηλεκτρονικών γραφομηχανών», το Συμβούλιο παρατηρεί ότι το εν λόγω παράδειγμα βασίζεται σε μη συγκρίσιμες καταστάσεις. Μία εταιρία πωλήσεων (SBK) που εκτελεί τα καθήκοντα τμήματος πωλήσεων πρέπει να τυγχάνει της αυτής μεταχειρίσεως που θα ετύγχανε το εν λόγω τμήμα αν δεν αποτελούσε χωριστή εμπορική εταιρία. Στα έξοδα και κέρδη της πρέπει να επιφυλάσσεται η αυτή μεταχείριση ως εάν είχαν πραγματοποιηθεί από το εν λόγω τμήμα και, κατά συνέπεια, ως εάν αποτελούσαν έξοδα και κέρδη της Sharp, σχετικά με τις απευθείας πωλήσεις της προς ανεξάρτητους πελάτες. Στην περίπτωση της Nakajima, το Συμβούλιο παρατηρεί ότι η εν λόγω επιχείρηση είχε πωλήσει σε ένα μόνο ανεξάρτητο πελάτη εντός της εγχώριας αγοράς και ότι, επομένως, το ποσό των εξόδων ΠΔΓ μπορεί να διαφέρει από το ποσό των εξόδων που φέρει η Sharp.

Τέλος, επί της προτεινομένης από τη Sharp μεθόδου, κατά την οποία δεν υφίσταται ντάμπινγκ όταν η τιμή που πρέπει να καταβάλει ο ανεξάρτητος αγοραστής εντός της Κοινότητας είναι ανώτερη από την τιμή που καταβάλλει ο πρώτος ανεξάρτητος αγοραστής εντός της Ιαπωνίας, αυξημένη κατά τα έξοδα μεταφοράς και τους δασμούς, το Συμβούλιο θεωρεί ότι η εν λόγω μέθοδος θα είχε ως αποτέλεσμα τα έξοδα εισαγωγής στην Κοινότητα και το κανονικό πραγματοποιούμενο από ένα εισαγωγέα κέρδος να μη λαμβάνονται υπόψη.

Β — *Επί της συγκρίσεως*

Η *Sharp* ισχυρίζεται ότι, κατά τον καθορισμό της κανονικής αξίας, η Επιτροπή στηρίχθηκε, για έξι από τα κατασκευαζόμενα από τη Sharp μοντέλα, στην «πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα τιμή» σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο α, του κανονισμού 2176/84 και, για ένα έβδομο μοντέλο, προσάρμοσε την τιμή που ήταν κατώτερη από το κόστος παραγωγής για να εξαφανίσει τις ζημίες και να προβλέψει λογικό κέρδος σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 4, του εν λόγω κανονισμού. Κατά τη Sharp, στις προαναφερθείσες περιπτώσεις η Επιτροπή όφειλε, αν υποτεθεί ότι μπορούσε να καθορίσει την κανονική αξία βάσει της τιμής πωλήσεως της SBK, να αφαιρέσει το σύνολο των εξόδων της SBK που έχουν σχέση αποκλειστικά με τις εσωτερικές πωλήσεις.

Ομοίως, κατά την κατασκευή της κανονικής αξίας σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, σημείο ii, του κανονισμού 2176/84 για το όγδοο μοντέλο, στην οποία η Επιτροπή περιέλαβε ποσό για τα έξοδα της SBK, η Sharp θεωρεί ότι η Επιτροπή έπρεπε να προβεί σε προσαρμογές όσον αφορά το σύνολο των εξόδων της SBK, δεδομένου ότι τα εν λόγω έξοδα είχαν σχέση αποκλειστικά με τις εσωτερικές πωλήσεις.

Τα θεσμικά όργανα, μη προβαίνοντας στις αιτηθείσες αφαιρέσεις που αφορούν τα έξοδα εμπορίας στον τομέα των πωλήσεων προς τους τελικούς χρήστες εντός της Ιαπωνίας για να υπολογίσουν την εσωτερική τιμή «έξοδος από το εργοστάσιο» επί της οποίας βασίζεται η κανονική αξία, ενώ το σύνολο των αντιστοίχων εξόδων που φέρουν οι ευρωπαϊκές θυγατρικές εταιρίες πωλήσεως της Sharp αφαιρέθηκαν για τον καθορισμό της τιμής εξαγωγής στο στάδιο «έξοδος από το εργοστάσιο», καθόρισαν κανονική αξία που δεν επιτρέπει δίκαιη σύγκριση με την τιμή εξαγωγής.

Όπως προκύπτει από τον προσκομισθέντα από τη Sharp πίνακα που προσαρτάται στην προσφυγή της, ορισμένα έξοδα που φέρει η SBK στο πλαίσιο των πωλήσεών της PPC εντός της ιαπωνικής αγοράς αφαιρέθησαν (στις περιπτώσεις της κανονικής αξίας βάσει των τιμών πωλήσεως της SBK) ή δεν περιελήφθησαν (στην περίπτωση της κατασκευασμένης κανονικής αξίας): μεταφορικά έξοδα καταβληθέντα σε ανεξάρτητους μεταφορείς για την παράδοση των εμπορευμάτων, αεροπορικά μεταφορικά έξοδα για την παράδοση εμπορευμάτων, έξοδα σχετικά με κατεπείγουσες μεταφορές εμπορευμάτων για μισθωμένα φορτηγά και ασφάλιση καλύπτουσα τη διανομή του προϊόντος. Όλα τα άλλα έξοδα που φέρει η SBK δεν αφαιρέθησαν από την κανονική αξία, ενώ τα αντίστοιχα έξοδα που φέρουν οι ευρωπαϊκές θυγατρικές εταιρίες πωλήσεων της Sharp δεν ελήφθησαν υπόψη κατά τον καθορισμό της τιμής εξαγωγής.

Κατά τη Sharp, λαμβανομένων υπόψη των αιτουμένων αφαιρέσεων θα μειωθεί το περιθώριό της ντάμπινγκ από 24,8 % σε 13,1 %, δεδομένου ότι ο εν λόγω υπολογισμός στηρίχθηκε στους αριθμούς και υπολογισμούς των υπηρεσιών της Επιτροπής, καθώς και στις υιοθετηθείσες από τις υπηρεσίες της μεθόδους για να ενσωματώσουν τα έξοδα της SBK στον υπολογισμό της κανονικής αξίας και για να πραγματοποιήσουν τις αντίστοιχες προσαρμογές επί του περιθωρίου ντάμπινγκ. Εξάλλου, το εν λόγω περιθώριο θα εμειώνετο ακόμα

περισσότερο εάν ο πραγματοποιηθείς υπολογισμός είχε λάβει υπόψη τα κέρδη της SBK επί της διανομής, ενώ κέρδος 5 % αφαιρέθηκε από τις τιμές των ευρωπαϊκών Θυγατρικών εταιριών της Sharp κατά την κατασκευή της τιμής εξαγωγής.

Τέλος, η Sharp υποστηρίζει ότι η ερμηνεία του κανονισμού 2176/84 πρέπει να είναι σύμφωνη με την ΓΣΔΕ και τον κώδικα αντιντάμπινγκ του 1979, που απαιτούν δίκαιη σύγκριση για τον καθορισμό της υπάρξεως ή της ελλείψεως ντάμπινγκ.

Το *Συμβούλιο* υπενθυμίζει ότι το Δικαστήριο διευκρίνισε με τις αποφάσεις της 7ης Μαΐου 1987, 240/84, Toyo κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1987, σ. 1849), 255/84, Nachi Fujikoshi κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1987, σ. 1884), 256/84, Koyo Seiko κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1987, σ. 1912), 260/84, Minebea κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1987, σ. 2000) και 258/84, Nippon Seiko κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1987, σ. 1958, σκέψεις 43 επ.), ότι τα έξοδα που αφαιρούνται από την τιμή εξαγωγής, όταν η εν λόγω τιμή καθορίζεται κατ' εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 8, στοιχείο β, του κανονισμού 2176/84 δικρίνονται από τις προσαρμογές που πρέπει να γίνονται βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 10, όταν η κανονική αξία και η τιμή εξαγωγής δεν είναι συγκρίσιμες όσον αφορά τους αναφερόμενους στο άρθρο 2, παράγραφος 9, παράγοντες.

Αναφέρει, εξάλλου, ότι ικανοποιήθηκε η απαίτηση της δίκαιης συγκρίσεως εφόσον πραγματοποιήθηκαν οι προσαρμογές που προβλέπει το άρθρο 2, παράγραφοι 9 και 10.

Το Συμβούλιο υπενθυμίζει επίσης ότι τα εν λόγω έξοδα αντιπροσωπεύουν διοικητικά και γενικά έξοδα και ότι, ακόμα και αν αφορούν πραγματοποιούμενες εντός της εγχώριας αγοράς πωλήσεις, οι διαφορές των εν λόγω εξόδων δεν δικαιολογούν, κατά γενικό κανόνα, προσαρμογές βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 10, στοιχείο γ.

Το Συμβούλιο διευκρινίζει επίσης ότι μόνο τα διοικητικά και γενικά έξοδα της ευρωπαϊκής θυγατρικής εταιρίας και όχι τα έξοδα της υπηρεσίας εξαγωγών της Sharp αφαιρέθησαν στο πλαίσιο της εφαρμογής του άρθρου 2, παράγραφος 8, στοιχείο β. Ομοίως, κατά τον υπολογισμό της κανονικής αξίας, τα διοικητικά και γενικά έξοδα του τμήματος πωλήσεων της Sharp του επιφορτισμένου με τις πωλήσεις εντός της εγχώριας αγοράς δεν αφαιρέθησαν. Δεδομένου ότι η SBK υπαγόταν στον έλεγχο της Sharp και εκτελούσε τα καθήκοντα τμήματος πωλήσεων δεν μπορούσε να τύχει διαφορετικής μεταχειρίσεως.

Το Συμβούλιο θεωρεί ότι ο πίνακας των διαφόρων εξόδων που έχει προσκομίσει η Sharp προσηρτημένον στην προσφυγή της παραποιεί την κατάσταση διότι οι δύο συγκρινόμενες στήλες δεν είναι συγκρίσιμες. Πράγματι, δεδομένου ότι η SBK ασκούσε καθήκοντα τμήματος πωλήσεων, τα έξοδά της και τα στοιχεία που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη μπορούσαν να συγκριθούν μόνο με τα έξοδα της υπηρεσίας εξαγωγών της Sharp τα καθήκοντα της οποίας ασκούνται από την ίδια τη Sharp και όχι, όπως ισχυρίζεται η Sharp, με τα έξοδα της ευρωπαϊκής θυγατρικής της εταιρίας.

Τέλος, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι η ερμηνεία που δίνει στο άρθρο 2, παράγραφος 10, στοιχείο γ, είναι σύμφωνη προς τις διατάξεις της ΓΣΔΕ και του κώδικα αντιντάμπινγκ. Πράγματι, η ΓΣΔΕ και ο κώδικας αντιντάμπινγκ δεν απαιτούν να λαμβάνονται υπόψη όλες οι διαφορές που επηρεάζουν τη δυνατότητα συγκρίσεως των τιμών, η δε ελάχιστα σαφής διατύπωση του κώδικα αφήνει σε κάθε συμβαλλόμενο μέρος διακριτική εξουσία σχετικά με τις προσαρμογές που πρέπει να πραγ-

ματοποιηθούν. Έτσι, οι χορηγούμενες από την Κοινότητα, τις Ηνωμένες Πολιτείες και τον Καναδά προσαρμογές είναι πολύ διαφορετικές. Δεν μπορεί, επομένως, να προβληθεί ο ισχυρισμός ότι υπάρχει μία μόνο ορθή ερμηνεία του κώδικα.

Γ — *Επί της ζημίας*

1. Η έννοια της κοινοτικής παραγωγής

Η *Sharp* ισχυρίζεται ότι, λαμβανομένων υπόψη των πολλών εισαγωγών προελεύσεως Ιαπωνίας που πραγματοποίησαν οι τρεις κύριοι καταγγέλλοντες (Rank Xerox, Océ και Olivetti), οι τελευταίοι εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των άρθρων 4, παράγραφος 5, και 5, παράγραφος 1, του κανονισμού 2176/84, που αποσκοπεί, μεταξύ άλλων, στο να εμποδίζει τις ευρωπαϊκές επιχειρήσεις να ζητούν τη θέσπιση μέτρων αντιντάμπινγκ όσον αφορά εξαγωγές που οι ίδιες ενθάρρυναν ή ζήτησαν από τους προμηθευτές τους. Η Sharp υποστηρίζει, επιπλέον, ότι οι ισχύουσες γενικές αρχές καλής πίστεως αντιτίθενται στο ορισμένες επιχειρήσεις, που επί μακρόν επωφελήθηκαν από τις ιαπωνικές εξαγωγές, να εμφανίζονται ως θύματα των ίδιων αυτών εξαγωγών. Δεν μπορεί να γίνει δεκτό συγχρόνως ότι η Rank Xerox εξαρτάται από τις εξαγωγές προελεύσεως Ιαπωνίας και να καταθέτει καταγγελία εναντίον των εν λόγω εξαγωγών. Η ίδια συλλογιστική ισχύει και για την Océ και την Olivetti, στο μέτρο που οι εν λόγω εταιρίες πραγματοποίησαν εισαγωγές από την Ιαπωνία, καίτοι από ανεξάρτητους προμηθευτές, συναρμολογημένων μηχανημάτων φωτοαντιγραφής που επώλησαν με κέρδος με το δικό τους εμπορικό σήμα.

Κατά τη Sharp, το άρθρο 4, παράγραφος 5, που προαναφέρθηκε, αποσκοπεί επίσης στο να εμποδίζει τη νόθευση της εξέτασης της φερομένης ζημίας με το να συμπεριλαμβάνονται, στην κατηγορία των κοινοτικών παραγωγών, εισαγωγείς προϊόντων φερομένων ως αποτελούντων το αντικείμενο ντάμπινγκ. Ο αποκλεισμός της επιχειρήσεως που εμφανίζεται να έχει δεσμούς με τον εξαγωγέα μπορεί να δικαιολογηθεί είτε με τον φόβο ότι οι εν λόγω δεσμοί την τοποθετούν σε ευνοϊκότερη κατάσταση από τους ανταγωνιστές της που δεν διατηρούν τέτοιους δεσμούς, είτε με τη σκέψη ότι θα ήταν εξαιρετικά δύσκολο να προσδιοριστεί αν η εν λόγω επιχείρηση άντλησε κέρδος από τις εν λόγω εισαγωγές ή αν υπέστη ζημία εξαιτίας αυτών, και γι' αυτό είναι προτιμότερος ο αποκλεισμός.

Η Sharp θεωρεί ότι η Επιτροπή όφειλε να τηρήσει την ίδια στάση που τήρησε στην υπόθεση «παγοπέδιλα» (απόφαση 84/143/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 18ης Φεβρουαρίου 1985, ΕΕ L 52, σ. 48), στην οποία απέκλεισε από την κοινοτική παραγωγή τον καταγγέλλοντα διότι αυτός ήταν ο κύριος εισαγωγέας σε ένα κράτος μέλος των προϊόντων καταγωγής ορισμένης χώρας, τα αγόραζε στις χαμηλότερες τιμές και οι εισαγωγές του σημείωναν συνεχή αύξηση.

Η Sharp αναφέρει ότι δεν ισχυρίζεται ότι δεν υπάρχει καμιά ευρωπαϊκή παραγωγή στον τομέα των μηχανημάτων φωτοαντιγραφής. Παρατηρεί, ωστόσο, ότι κοινοτική παραγωγή υπήρχε μόνο στην αγορά των μεγάλων μηχανημάτων και ότι, όσον αφορά τα μικρά μηχανήματα, η κοινοτική παραγωγή ήταν μικρή ή ανύπαρκτη και, εν πάση περιπτώσει, οι εταιρίες που ισχυρίζονταν ότι ασχολούνται με αυτήν την παραγωγή δεν μπορούσαν να παραπονούνται για ιαπωνικές εξαγωγές μικρών μηχανημάτων, εφόσον οι εν λόγω εταιρίες διατηρούσαν δεσμούς με τους εξαγωγείς και αντλούσαν κέρδος από τις εν λόγω εξαγωγές. Γι' αυτόν τον λόγο, κατά τη γνώμη της Sharp, δεν υπάρχουν κοινοτικοί παραγωγοί που είναι

σε θέση να ισχυριστούν την ύπαρξη ζημίας, προκύπτουσας από εισαγωγές μικρών μηχανημάτων φωτοαντιγραφής προελεύσεως Ιαπωνίας.

Αντιθέτως προς ό,τι ισχυρίζονται το Συμβούλιο και η CECOM, δεν πρέπει να ελαχιστοποιείται η έκταση των δεσμών της Rank Xerox με την Ιαπωνία. Η Rank Xerox, το 51 % των μετοχών της οποίας ανήκει στη Rank Xerox Corporation, κατέχει το 50 % των μετοχών της Fuji Xerox, την οποία θεωρεί ως «κύρια συγγενή εταιρία» (βλ. σ. 15 της ετήσιας έκθεσης του 1985). Η Fuji Xerox προμήθευσε στην Rank Xerox μεγάλες ποσότητες προϊόντων, υπό τη μορφή PPC πλήρως συναρμολογημένων με την ετικέττα Rank Xerox (προμηθευτής «OEM»), kits και εξαρτημάτων, καθώς και της παρέσχε τεχνική υποστήριξη και τη συνεργασία της στη δημιουργία νέων προτύπων.

Κατά τη Sharp, δεδομένου του μεταξύ Fuji Xerox και Rank Xerox δεσμού και της οικονομικής συμμετοχής της τελευταίας στη θυγατρική της οποίας αγοράζει τα προϊόντα, η Επιτροπή όφειλε να δεχθεί ότι ήταν αδύνατο να προβεί σε σοβαρό καθορισμό της ζημίας, δεδομένης της συγχύσεως ως προς το αποτέλεσμα επί της Rank Xerox των εισαγωγών προελεύσεως Ιαπωνίας. Αγοράζοντας από τη Fuji Xerox, η Rank Xerox, υπό την ιδιότητα κατόχου του 50 % του κεφαλαίου, πραγματοποιούσε κέρδος και μπορούσε να επηρεάσει την τιμή μεταβιβάσεως σ' αυτήν των συναρμολογημένων μηχανημάτων φωτοαντιγραφής και των εξαρτημάτων τους. Δεν είναι βέβαιο αν η Επιτροπή εξέτασε το αν τα φερόμενα ως μικρά κέρδη της Rank Xerox από τις πωλήσεις των κατασκευαζομένων από αυτήν μηχανημάτων φωτοαντιγραφής επηρεάστηκαν από τις τιμές που ζήτησαν οι θυγατρικές της άλλων χωρών για την τεχνική βοήθεια και τα εξαρτήματα. Ως προς την τιμή των εξαρτημάτων, η Rank Xerox είχε συμφέρον, υπό την ιδιότητα επιχειρήσεως συναρμολόγησης και μεταπώλησης, οι τιμές να είναι χαμηλές, υπό την ιδιότητά της όμως ως μετόχου είχε συμφέρον οι ίδιες τιμές να είναι υψηλές. Επίσης, καταβάλλοντας χαμηλή τιμή στη Fuji Xerox για τα συναρμολογημένα μηχανήματα φωτοαντιγραφής με το εμπορικό σήμα Rank Xerox, η τελευταία μπορούσε να τα πωλεί στην Ευρώπη με τη δυνατότητα αυξημένων κερδών.

Η Sharp ισχυρίζεται περαιτέρω ότι, σε προγενέστερες αποφάσεις, τα θεσμικά όργανα ενήργησαν με διαφορετικό τρόπο από ό,τι στην προκειμένη υπόθεση [κανονισμός (ΕΟΚ) 757/84 της Επιτροπής, της 22ας Μαρτίου 1984, «ηλεκτρονικοί ζυγοί», ΕΕ L 80, σ. 9· κανονισμός (ΕΟΚ) 163/83 της Επιτροπής, της 21ης Ιανουαρίου 1983, ΕΕ L 23, σ. 9· απόφαση 83/428/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 26ης Αυγούστου 1983, «Οχήματα για κατασκήνωση τύπου CARAVAN», ΕΕ L 240, σ. 12· κανονισμός (ΕΟΚ) 2684/88 της Επιτροπής, της 26ης Αυγούστου 1988, «Βιντεοφωνικές συσκευές εγγραφής και αναπαραγωγής με μαγνητικές ταινίες καταγωγής Ιαπωνίας και Δημοκρατίας της Κορέας», ΕΕ L 240, σ. 5· κανονισμός (ΕΟΚ) 1500/83 της Επιτροπής, της 9ης Ιουνίου 1983, «Εξωλέμβιες μηχανές», ΕΕ L 152, σ. 18· προαναφερθείσα απόφαση 85/143 της Επιτροπής, της 18ης Φεβρουαρίου 1985, «Παγοπέδιλα»· κανονισμός (ΕΟΚ) 2936/82 της Επιτροπής, της 28ης Οκτωβρίου 1982, «Θειικός χαλκός καταγωγής Γιουγκοσλαβίας», ΕΕ L 308, σ. 7· κανονισμός (ΕΟΚ) 3339/87 του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 1987, «Εισαγωγές ουρίας καταγωγής Λιβύης, Σαουδικής Αραβίας και άλλων χωρών», ΕΕ L 317, σ. 1· και κανονισμός (ΕΟΚ) 997/85 της Επιτροπής, της 18ης Απριλίου 1985, «Γλυκίνη καταγωγής Ιαπωνίας», ΕΕ L 107, σ. 8].

Συγκρίνει, εξάλλου, τη μεταχείριση που επιφυλάσσουν τα θεσμικά όργανα σε ορισμένα κέντρα παραγωγής της Rank Xerox με τη μεταχείριση που επιφυλάσσουν σε άλλα εργο-

στάσια που εξαρτώνται από εξαρτήματα προελεύσεως Ιαπωνίας, αναφερόμενη στο άρθρο 13, παράγραφος 10, του κανονισμού 2176/84, « αντιστρεβλωτική » διάταξη του κανονισμού αντιντάμπινγκ που προβλέπει την επιβολή δασμών στα προϊόντα που κατασκευάζονται στα εγκατεστημένα στην Ευρώπη εργοστάσια « tournevis »(βιδολόγο). Για να προσδιοριστεί αν υπήρξε στρέβλωση, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη τις σχετικές τιμές των εξαρτημάτων κατά την είσοδό τους στο εργοστάσιο και θα διαπιστώσει ότι υπάρχει στρέβλωση όταν η αξία των ανταλλακτικών προελεύσεως της χώρας εξαγωγής είναι ανώτερη από το 50 % της αξίας του συνόλου των εξαρτημάτων. Η Sharp θεωρεί πολύ πιθανό ότι, σε συνάρτηση με τους ανακοινωθέντες από τα θεσμικά όργανα αριθμούς της προστιθέμενης αξίας, οι δραστηριότητες της Rank Xerox στον τομέα των μηχανημάτων φωτοαντιγραφής χαμηλής δυναμικότητας θεωρούνται ως ανέντιμο μέσο αποφυγής του δασμού αντιντάμπινγκ.

Έτσι, όταν η Rank Xerox εισάγει τα περισσότερα ανταλλακτικά ειδικού μηχανήματος φωτοαντιγραφής από την Ιαπωνία, έχει, όμως, « συγκεκριμένα σχέδια » αυξήσεως του ευρωπαϊκού τμήματος στοιχείων που χρησιμοποιούνται στη σύνθεσή του, μπορεί για τον λόγο αυτό να ισχυρίζεται ότι έχει το δικαίωμα να χαρακτηρίζεται ως μέλος της κοινοτικής παραγωγής και, μ' αυτή την ιδιότητα, να προστατεύεται κατά των εισαγωγών προελεύσεως Ιαπωνίας. Όταν, ωστόσο, ένα εργοστάσιο ιαπωνικής ιδιοκτησίας ακολουθεί την ίδια πρακτική, οι πράξεις της συνιστούν τη φερομένη στρέβλωση της κοινοτικής πολιτικής.

Ενόψει των προεκτεθέντων, η Sharp παρατηρεί ότι η Rank Xerox έπρεπε να αποκλειστεί από την κοινοτική παραγωγή. Θα έπρεπε επίσης κανονικά να αποκλειστούν από το πεδίο καθορισμού της κοινοτικής παραγωγής και οι Océ και Olivetti, που ήταν επίσης εισαγωγείς ιαπωνικών PPC και οι εισαγωγές των οποίων αντιπροσώπευαν 35 έως 40 % των πωλήσεών τους και των συμβάσεών τους μισθώσεως μηχανημάτων.

Το *Συμβούλιο* αναφέρει ότι η έννοια της κοινοτικής παραγωγής εγείρει δύο διακεκριμένα ζητήματα, ήτοι, αφενός, αν η καταγγελία ήταν παραδεκτή λόγω του ότι υποστηριζόταν από μεγάλο μέρος των κοινοτικών παραγωγών και, αφετέρου, αν ορθώς προσδιορίστηκε η κοινοτική παραγωγή για τον καθορισμό της ζημίας. Το Συμβούλιο υπενθυμίζει ότι ο ορισμός της κοινοτικής παραγωγής από το άρθρο 4 του κανονισμού 2176/84 αποσκοπεί στο να καθορίσει ποιες εταιρίες μπορούν να υποβάλουν καταγγελία σχετικά με εισαγωγές πραγματοποιούμενες σε τιμές ντάμπινγκ και για ποιες εταιρίες πρέπει να καθοριστεί η ζημία. Παρόλον ότι πρέπει να θεωρείται παραδεκτή η καταγγελία, την οποία στηρίζει επίσης παραγωγός που διατηρεί δεσμούς με τους εξαγωγείς που είναι υπεύθυνοι για ντάμπινγκ, μπορεί να υπάρχει ανάγκη να αποκλειστεί αυτός από την παραγωγή της Κοινότητας ενόψει της εκτιμήσεως της ζημίας, όταν ο ίδιος έχει προκαλέσει ζημία στον εαυτό του.

Ως προς το παραδεκτό της καταγγελίας, το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι, και αν ακόμα θα έπρεπε να αποκλειστεί η Rank Xerox, οι Océ, Olivetti και Tetras που κατείχαν μειωμένο μερίδιο στην αγορά, αντιπροσώπευαν, ωστόσο, μεγάλο ποσοστό της κοινοτικής παραγωγής και θα έπρεπε, επομένως, να ληφθούν υπόψη για να κριθεί το παραδεκτό της καταγγελίας.

Ως προς το αν ορθώς καθορίστηκε η κοινοτική παραγωγή για τον καθορισμό της ζημίας, το Συμβούλιο διευκρινίζει, καταρχάς, ότι η Sharp δίνει εσφαλμένη ερμηνεία της προγενέστερης πρακτικής των θεσμικών οργάνων επ' αυτού του σημείου. Ειδικότερα, τα πραγματικά περιστατικά της υποβαλλομένης στην κρίση του Δικαστηρίου προκειμένης υποθέσεως διαφέρουν αισθητά από την περίπτωση « παγοπέδιλα » που επικαλείται η Sharp.

Κατά το Συμβούλιο, η απόφαση « παγοπέδιλα » προβάλλει τις ειδικές συνθήκες της υποθέσεως, ήτοι ότι ο καταγγέλλων ήταν ο κύριος εισαγωγέας σε ένα κράτος μέλος των εν λόγω προϊόντων προελεύσεως ορισμένης χώρας, τα οποία αγόραζε στις χαμηλότερες τιμές, οι δε εισαγωγές του σημείωναν συνεχή αύξηση. Αποκλείστηκε, κατά συνέπεια, από την κοινοτική παραγωγή. Αντιθέτως, στην υπό κρίση υπόθεση, οι πραγματοποιηθείσες από τους κοινοτικούς παραγωγούς εισαγωγές ήταν, κατά γενικό κανόνα, περιορισμένες σε όγκο και σε αξία και, όσον αφορά τα ανταλλακτικά, αυτά είχαν τάση να σημειώνουν μείωση μάλλον παρά αύξηση (αιτιολογικές σκέψεις 55, 57, 58, 66 και 71 του προσβαλλομένου κανονισμού).

Στην περίπτωση « ηλεκτρονικοί ζυγοί » (κανονισμός 757/84), η Επιτροπή απέκλεισε, από την κοινοτική παραγωγή, δύο κοινοτικούς παραγωγούς που είχαν υποβάλει καταγγελία, λόγω της ύπαρξης τεχνικής συνεργασίας μεταξύ των εν λόγω εταιριών και των Ιαπώνων εξαγωγέων. Η εν λόγω απόφαση δεν επηρέασε, ωστόσο, τα συμπεράσματα εφόσον οι απομένοντες παραγωγοί αντιπροσώπευαν ακόμα το 72 % της κοινοτικής παραγωγής. Η κατάσταση ήταν διαφορετική από αυτήν της κρινομένης υποθέσεως.

Στην περίπτωση « θειικός χαλκός καταγωγής Γιουγκοσλαβίας » (κανονισμός 2936/82), ένας παραγωγός που εισήγαγε επίσης το προϊόν το οποίο αποτελούσε αντικείμενο ντάμπινγκ δεν αποκλείστηκε από την κοινοτική παραγωγή, δεδομένου ότι το κύριο συμφέρον της εν λόγω εταιρίας συνίστατο στην εγχώρια παραγωγή και αναγκάστηκε να εισαγάγει τα προϊόντα σε τιμές ντάμπινγκ για να διατηρήσει το μερίδιό της στην αγορά. Στην ουσία, τα πραγματικά περιστατικά είναι ταυτόσημα με αυτά των υποθέσεων μηχανημάτων φωτοαντιγραφής.

Το Συμβούλιο επισημαίνει ότι τα διάφορα στοιχεία, που το οδήγησαν στο συμπέρασμα ότι όλοι οι παραγωγοί της Κοινότητας που υποστήριζαν την καταγγελία έπρεπε να θεωρηθούν ως μέλη της κοινοτικής παραγωγής, εκτίθενται στις αιτιολογικές σκέψεις 50 έως 77 του προσβαλλομένου κανονισμού και ότι κανένα από τα επικαλούμενα από τη Sharp επιχειρήματα δεν επαρκεί για την κατάληξη σε διαφορετικό αποτέλεσμα.

Το Συμβούλιο υπενθυμίζει ότι το άρθρο 4, παράγραφος 5, του κανονισμού 2176/84 παρέχει στα θεσμικά όργανα το δικαίωμα να εκτιμούν αν πρέπει ή όχι να αποκλείσουν μία εταιρία και ότι στους παραγωγούς της Κοινότητας πρέπει, κατά γενικό κανόνα, να επιφυλάσσεται μεταχείριση μελών της κοινοτικής παραγωγής, εκτός αν υπάρχει λόγος αποκλεισμού ορισμένου παραγωγού.

Το Συμβούλιο παρατηρεί, καταρχάς, ότι η εν λόγω εταιρία θεωρεί η ίδια ότι έχει το δικαίωμα να απολαύει της προστασίας που παρέχει ο κανονισμός 2176/84 και ζήτησε από τα θεσμικά όργανα τη θέσπιση μέτρων. Τα θεσμικά όργανα πρέπει, συνεπώς, να έχουν ισχυρούς λόγους για να αποδείξουν ότι, παρά την ύπαρξη του εν λόγω δικαιώματος, οι δεσμοί που διατηρεί η εν λόγω εταιρία απαιτούν τον αποκλεισμό της.

Το Συμβούλιο παρατηρεί περαιτέρω ότι τα θεσμικά όργανα, προκειμένου να εκτιμήσουν αν έπρεπε να αποκλείσουν ή όχι από την κοινοτική παραγωγή την **Rank Xerox**, η οποία έκανε χρήση του δικαιώματος που της παρέχει το άρθρο 5, παράγραφος 1, του κανονισμού 2176/84 να προβεί σε έγγραφη καταγγελία, ακολούθησαν τη συλλογιστική της « ζημίας που αποδίδεται απευθείας στον παραγωγό ». Θεώρησαν ότι ο διατηρών δεσμούς με έναν εξαγωγέα κοινοτικός παραγωγός που θεωρεί ότι υπέστη ζημία και υποστηρίζει καταγγελία

κατά εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, θα αποκλειστεί από την παραγωγή της Κοινότητας όταν ο ίδιος προκάλεσε στον εαυτό του ζημία, δεδομένου ότι δεν θα έπρεπε να παρασχεθεί καμιά προστασία βάσει του κανονισμού 2176/84 κατά ζημίας που «αποδίδεται απευθείας στον παραγωγό».

Σχετικώς, το Συμβούλιο υποστηρίζει, καταρχάς, ότι είναι απαραίτητο να εξετάζονται οι εμπορικές πράξεις των επιχειρήσεων με γενικό τρόπο. Στην προκειμένη περίπτωση, ο δεσμός μεταξύ Rank Xerox και Fuji Xerox είναι μικρής σημασίας, δεδομένου του συνολικού όγκου των ευρωπαϊκών εμπορικών πράξεων της Rank Xerox. Οι πωλήσεις που προέρχονται από μεταβιβάσεις μεταξύ Rank Xerox και Fuji Xerox ανήλθαν μόλις στο 7% του γενικού όγκου των πωλήσεων που πραγματοποίησε η Rank Xerox μεταξύ 1981 και 1985. Το Συμβούλιο αναφέρει, περαιτέρω, ότι οι εταιρικές σχέσεις μεταξύ Rank Xerox και Fuji Xerox δεν είχαν σημαντικές συνέπειες στις εμπορικές σχέσεις μεταξύ των δύο εταιριών για να δικαιολογηθεί ο αποκλεισμός της Rank Xerox και ότι τα οφέλη που άντλησε η Rank Xerox από τις εν λόγω σχέσεις, ήτοι τα εισπραχθέντα μερίσματα, είναι ελάχιστα σε σύγκριση με τη ζημία που προκάλεσε στη Rank Xerox το ντάμπινγκ άλλων παραγωγών (αιτιολογικές σκέψεις 61 έως 67 του προσβαλλομένου κανονισμού).

Ως προς τις προγενέστερες αποφάσεις που αναφέρει η Sharp, το Συμβούλιο θεωρεί ότι τα εν λόγω παραδείγματα δεν στηρίζουν την άποψη, κατά την οποία η Rank Xerox θα έπρεπε να αποκλειστεί από την κοινοτική παραγωγή. Αφενός, καμιά από τις αναφερθείσες περιπτώσεις δεν επισημαίνει σε ποιο επίπεδο ένας διαρθρωτικός ή εμπορικός δεσμός μεταξύ μιας ιαπωνικής εταιρίας και μιας ευρωπαϊκής εταιρίας καθίσταται επαρκώς ισχυρός ώστε τα θεσμικά όργανα να έχουν την υποχρέωση να αποκλείσουν την ευρωπαϊκή εταιρία από την Κοινότητα. Στην προκειμένη περίπτωση, το ζήτημα που τίθεται είναι ποια είναι τα ανώτατα κριτήρια που πρέπει να γίνονται δεκτά ώστε μια εταιρία να μπορεί να συνεχίσει να θεωρείται ότι αποτελεί μέλος της κοινοτικής παραγωγής, ακόμα και αν υφίσταται άμεση σχέση μεταξύ των δύο εταιριών και αν πραγματοποιήθηκαν ορισμένες εισαγωγές προϊόντων και ανταλλακτικών.

Αφετέρου, πρέπει να γίνεται σαφής διάκριση μεταξύ της περιπτώσεως, κατά την οποία ιαπωνικές εταιρίες διαθέτουν θυγατρικές στην Ευρώπη και της προκειμένης περιπτώσεως, όπου μια ευρωπαϊκή εταιρία κατέχει ουσιαστικό μερίδιο ιαπωνικής εταιρίας. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, η συμμετοχή μπορεί να αποβλέπει στη διευκόλυνση εφοδιασμού σε ιαπωνικά ανταλλακτικά και εξοπλισμό, αυτό, όμως, δεν συνεπάγεται ότι η ευρωπαϊκή μητρική εταιρία δεν μπορεί πλέον να θεωρείται ότι συγκαταλέγεται στους παραγωγούς της Κοινότητας. Η Rank Xerox είναι κοινοτικός παραγωγός εδώ και πολύ καιρό και έχει αναλάβει μακροπρόθεσμες υποχρεώσεις στον τομέα των επενδύσεων και της απασχόλησης.

Κατά το Συμβούλιο, δεν μπορεί να γίνει σύγκριση μεταξύ της αναλογίας συστατικών στοιχείων του ενός ή του άλλου προϊόντος για να θεωρηθεί αυτό ως ευρωπαϊκό και του ανώτατου βαθμού στενών «δεσμών» που επιτρέπει ακόμα να συμπεριλαμβάνεται στην κοινοτική παραγωγή ο παραγωγός του ίδιου προϊόντος. Το Συμβούλιο παρατηρεί, εξάλλου, ότι οι δραστηριότητες στον τομέα της συναρμολόγησης των Ιαπώνων εξαγωγέων εντός της Κοινότητας άρχισαν ή αυξήθηκαν ουσιαστικά μετά τη θέσπιση της διαδικασίας αντιντάμπινγκ και ότι το εργοστάσιο της Rank Xerox στο Ηνωμένο Βασίλειο λειτουργούσε ήδη εδώ και πολύ καιρό, έχοντας αυξήσει τη χρησιμοποίηση ανταλλακτικών ευρωπαϊκής προελεύσεως, ενώ η συναρμολόγηση των συστατικών στοιχείων Fuji Xerox δεν αυξήθηκε ουσιαστικά μετά τη θέσπιση της εν λόγω διαδικασίας.

Τέλος, το Συμβούλιο επικαλείται το ότι, σε καμιά περίπτωση, δεν διαβλέπεται στο συμπέρασμα των θεσμικών οργάνων πρόδηλη εσφαλμένη εκτίμηση ή κατάχρηση εξουσίας.

Η *CECOM* ισχυρίζεται ότι κανένα από τα μέλη της δεν μπορεί να αποκλειστεί από την παραγωγή της Κοινότητας λόγω του ότι « συνδέεται με τους εξαγωγείς του προϊόντος που θεωρείται ότι αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ » (άρθρο 4, παράγραφος 5, του κανονισμού 2176/84). Ο όρος « συνδέεται » ορίστηκε κατά την έννοια ότι ένας εγχώριος παραγωγός θεωρείται ότι συνδέεται με εξαγωγέα ή εισαγωγέα μόνο « όταν ο ένας από αυτούς ελέγχει τον άλλο ή όταν ομού ελέγχουν ή ελέγχονται από τρίτον και υπάρχουν λόγοι να πιστεύεται ότι το αποτέλεσμα του δεσμού είναι τέτοιο ώστε ο εγχώριος παραγωγός συμπεριφέρεται διαφορετικά από τους μη διατηρούντες τέτοιους δεσμούς εγχώριους παραγωγούς ». Όμως, κατά τη CECOM, η Rank Xerox και η Fuji Xerox δεν είναι συνδεόμενες επιχειρήσεις κατά την έννοια του εν λόγω ορισμού, δεδομένου ότι η Rank Xerox δεν ελέγχει τη Fuji Xerox, έχει, όμως, συμμετοχή σ' αυτήν κατά 50 % ίση προς τη συμμετοχή της συνεταίρου της Fuji Photo Film Co. Ltd που διαχειρίζεται την εν λόγω κοινή επιχείρηση. Ομοίως, οι άλλοι Ευρωπαίοι κατασκευαστές μέλη της CECOM δεν ελέγχονται από ιαπωνικές εταιρίες με τέτοιο τρόπο ώστε να συμπεριφέρονται διαφορετικά από τους άλλους εγχώριους κατασκευαστές μηχανημάτων φωτοαντιγραφής που δεν συνδέονται με ιαπωνικές εταιρίες.

Η CECOM θεωρεί ότι δεν συντρέχει λόγος αποκλεισμού των Ευρωπαίων κατασκευαστών PPC από την κοινοτική παραγωγή λόγω του ότι εισήγαγαν και εισάγουν εισέτι PPC από την Ιαπωνία.

Έτσι, κατά τη CECOM, οι Ευρωπαίοι κατασκευαστές μηχανημάτων φωτοαντιγραφής, προς τον σκοπό αυτοπροστασίας, αντιδρώντας αμυντικά ενώπιον του μαζικά χρησιμοποιουμένου από την Ιαπωνία ντάμπινγκ, και διόλου λόγω ελεύθερης επιλογής της ευρωπαϊκής βιομηχανίας, κατέστησαν εν μέρει εξηρτημένοι από τις παραδόσεις μικρών ιαπωνικών μηχανημάτων φωτοαντιγραφής. Πράγματι, λόγω του ντάμπινγκ των ιαπωνικών επιχειρήσεων και της στρατηγικής τους που αποβλέπει στην κατάκτηση της αγοράς, τα μέλη της CECOM δεν ήσαν σε θέση να επιτύχουν τις τιμές που υπελόγιζαν για τα μηχανήματα φωτοαντιγραφής μικρής και μέσης ικανότητας της δικής τους παραγωγής και οι τιμές που ήταν δυνατό να επιτευχθούν δεν επέτρεπαν την επιθυμητή αποδοτικότητα. Οι επενδύσεις των κατασκευαστών ευρωπαϊκών μηχανημάτων φωτοαντιγραφής συγκεντρώθηκαν, επομένως, στα μοντέλα μεγαλύτερης δυναμικότητας που επέτρεπαν ακόμα μιαν ελαχίστη αποδοτικότητα. Οι εν λόγω κατασκευαστές, για να μπορέσουν να προτείνουν πλήρη σειρά PPC στην αγορά, ήσαν υποχρεωμένοι να εξακολουθήσουν, και μάλιστα σε ορισμένο βαθμό, να αυξήσουν τις αγορές τους OEM μοντέλων χαμηλής δυναμικότητας προελεύσεως Ιαπωνίας.

Η CECOM τονίζει ότι κανένα από τα μέλη της δεν προκάλεσε ζημία στον εαυτό του εισάγοντας ιαπωνικά μηχανήματα φωτοαντιγραφής, αποτελούντα αντικείμενο ντάμπινγκ, εφόσον όλοι επώλησαν τα εισαχθέντα μηχανήματα σε τιμές αντίστοιχες με τις δικές τους και δεν άντλησαν, επομένως, όφελος από τις εν λόγω εισαγωγές. Η ζημία που υπέστησαν οι Ευρωπαίοι κατασκευαστές PPC προκλήθηκε στην πραγματικότητα από τις ιαπωνικές εισαγωγές σε τιμές ντάμπινγκ.

Η CECOM εξετάζει στη συνέχεια την κατάσταση καθενός από τους τέσσερις Ευρωπαίους κατασκευαστές μηχανημάτων φωτοαντιγραφής.

Υποστηρίζει, καταρχάς, ότι η Rank Xerox αγόρασε από τη Fuji Xerox PPC και ανταλλακτικά μηχανημάτων φωτοαντιγραφής προελεύσεως Ιαπωνίας προς τον σκοπό να συμπληρώσει τη σειρά που η Rank Xerox πρότεινε στην αγορά της Κοινότητας και ενήργησε, επομένως, προς αυτοπροστασία της. Η CECOM διευκρινίζει, εξάλλου, ότι η απόφαση της Rank Xerox να αγοράσει μηχανήματα φωτοαντιγραφής χαμηλής δυναμικότητας από τη Fuji Xerox στην Ιαπωνία δεν εξηγείτο στην ουσία από τη μέριμνα « να θέσει ταχύτερα ένα προϊόν στην αγορά » (65η αιτιολογική σκέψη του προσβαλλομένου κανονισμού), αλλά από την έλλειψη αποδοτικότητας μιας παραγωγής στο εσωτερικό της Κοινότητας. Θεωρεί, επίσης, ότι το ότι η Rank Xerox εισήγαγε ένα μοντέλο της Fuji Xerox δεν προκάλεσε ζημία ούτε στη Rank Xerox ούτε σε οποιονδήποτε άλλο Ευρωπαίο κατασκευαστή, διότι την τιμή της αγοράς είχε επιβάλει η προγενέστερη συρροή των άλλων ιαπωνικών εισαγωγών. Έτσι, όταν η Rank Xerox έθεσε προς πώληση μηχανήματα φωτοαντιγραφής του τύπου που προμήθευσε η Fuji Xerox και που κατασκευάστηκε επίσης από τη Rank Xerox στο εσωτερικό της Κοινότητας, οι τιμές πωλήσεως, υπολογισμένες με τρόπο που να επιτρέπει κέρδος, ήταν οι ίδιες και στις δύο περιπτώσεις. Αυτό αποδεικνύει ότι η ζημία που υπέστη η Rank Xerox ως κοινοτικός παραγωγός τής προκλήθηκε από τις ιαπωνικές πρακτικές ντάμπινγκ και ότι δεν ήταν σε θέση να αντλήσει όφελος από την πώληση στην κοινή αγορά μηχανημάτων φωτοαντιγραφής Fuji Xerox που αποτελούσαν το αντικείμενο ντάμπινγκ.

Όσον αφορά την Olivetti και την Océ, η CECOM υποστηρίζει ότι οι εν λόγω δύο εταιρίες αγόρασαν επίσης ορισμένα μοντέλα μηχανημάτων φωτοαντιγραφής στην Ιαπωνία με κύριο ή αποκλειστικό σκοπό να μπορέσουν να προσφέρουν πλήρη σειρά στους πελάτες τους. Δεν πέτυχαν να τελειοποιήσουν και να κυκλοφορήσουν στο εμπόριο πληρέστερη σειρά μηχανημάτων της δικής τους παραγωγής, λόγω του χαμηλού επιπέδου τιμών που επέβαλαν στην ευρωπαϊκή αγορά μηχανημάτων φωτοαντιγραφής οι ιαπωνικές εξαγωγές σε τιμές ντάμπινγκ. Οι κοινοτικές αρχές κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι οι εταιρίες Océ και Olivetti δεν προκάλεσαν ζημία με τη δική τους πολιτική τιμών (71η αιτιολογική σκέψη του προσβαλλομένου κανονισμού) και, κατά τη CECOM, παρόλον ότι οι εν λόγω δύο εταιρίες αναγκάστηκαν να ευθυγραμμίσουν τις τιμές τους με τις χαμηλές τιμές που επέβαλαν οι Ιάπωνες εξαγωγείς, ο μικρός αριθμός εισαγωγών τους προελεύσεως Ιαπωνίας δεν είχε βλαπτικό αποτέλεσμα στις τιμές των δικών τους PPC ή στις τιμές των άλλων παραγωγών της Κοινότητας.

Τέλος, όσον αφορά την Tetras, η CECOM αναφέρει ότι, τη στιγμή που ο εν λόγω Ευρωπαίος κατασκευαστής μηχανημάτων φωτοαντιγραφής βρισκόταν στο σημείο να κυκλοφορήσει στην αγορά φωτοαντιγραφικό μηχάνημα για προσωπική χρήση, αποκαλούμενο Attaché I, η Canon άρχισε στη Γαλλία εκστρατεία υποτιμολογήσεων ιδιαίτερα επιθετική για τα μοντέλα PC 10 και PC 20. Αυτό επιβεβαιώνει το ότι οι Ιάπωνες ανταγωνιστές κατέφευγαν σε σημαντικές υποτιμολογήσεις μόλις Ευρωπαίοι κατασκευαστές άρχιζαν να τελειοποιούν, να παράγουν και να κυκλοφορούν στο εμπόριο PPC στην κατηγορία των μηχανημάτων χαμηλής δυναμικότητας.

Η CECOM καταλήγει στο συμπέρασμα ότι τα εν λόγω επιχειρήματα αποδεικνύουν ότι η απόφαση του Συμβουλίου να θεωρήσει τις Rank Xerox, Olivetti, Océ και Tetras ως την παραγωγή της Κοινότητας κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 5, του κανονισμού 2176/84 είναι βάσιμη και ότι αποτελούσε τη μόνη δυνατή απόφαση κατά την άσκηση της διακριτικής της εξουσίας. Τα μέλη της CECOM αντιπροσωπεύουν πλέον του 80 % της συνολικής κοινοτικής παραγωγής μηχανημάτων φωτοαντιγραφής και οι δραστηριότητες των εν λόγω επιχειρήσεων είναι πριν απ' όλα δραστηριότητες παραγωγών που έχουν χρηματοδοτήσει την έρευνα και την ανάπτυξη εντός της Κοινότητας. Το μερίδιο των εισαγωγών

τους σε σχέση με τη δική τους παραγωγή είναι μικρό και οι εισαγωγές προϊόντων που αποτελούν το αντικείμενο ντάμπινγκ οφείλονται κυρίως στις ιαπωνικές κακόπιστες εμπορικές πρακτικές.

2. Η έννοια του ομοειδούς προϊόντος

Ως το προς τι πρέπει να θεωρείται ομοειδές προϊόν, η Sharp ισχυρίζεται, αναφερόμενη στην 31η αιτιολογική σκέψη του προσβαλλομένου κανονισμού, ότι οι φυσικές διαφορές και η ανομοιογένεια μεταξύ των μηχανημάτων φωτοαντιγραφής που είναι ταξινομημένα σε παρακείμενα τμήματα είναι ιδιαίτερα έντονες αν ληφθεί υπόψη η περίπτωση των φωτοαντιγραφικών μηχανημάτων για προσωπική χρήση και των μηχανημάτων φωτοαντιγραφής που ανήκουν στο τμήμα 1α. Ισχυρίζεται, ιδίως, ότι το κόστος του φωτοαντιγράφου και η σχετική χρησιμότητα φωτοαντιγραφικού μηχανήματος για προσωπική χρήση μειώνονται όσο αυξάνεται ο όγκος των φωτοαντιγράφων, έτσι ώστε ο αγοραστής μηχανήματος φωτοαντιγραφής που ανήκει στο τμήμα 1 προφανώς δεν θα αγοράσει φωτοαντιγραφικό μηχάνημα για προσωπική χρήση, ακόμα και αν η αρχική επένδυση αποδεικνύεται χαμηλότερη.

Η Sharp τονίζει, εξάλλου, ότι η γενική διεύθυνση ανταγωνισμού της Επιτροπής, με την απόφασή της που αφορά την κοινή επιχείρηση Canon/Olivetti,της 22ας Δεκεμβρίου 1987 (EE L 52, σ. 51), όρισε τρεις αγορές αναφοράς: τις PPC χαμηλής δυναμικότητας (φωτοαντιγραφικά μηχανήματα για προσωπική χρήση μέχρι και του τμήματος 2 της ταξινόμησης Dataquest), τη μέση σειρά (τμήματα 3 και 4) και την ανώτερη σειρά (τμήματα 4 έως 6). Η εν λόγω διεύθυνση δήλωσε ότι καθεμιά από τις αγορές περιελάμβανε αλληλεπικαλυπτόμενα μηχανήματα φωτοαντιγραφής ως προς τα χαρακτηριστικά, τη χρησιμοποίηση και την τιμή τους, και ότι ο εν λόγω καθορισμός δεν απέκλειε ορισμένη αλληλεπικάλυψη μεταξύ των τριών αγορών.

Κατά τη Sharp η πιο πάνω οριζόμενη κατηγορία αποτελεί ομάδα ομοειδών προϊόντων. Θεωρεί ότι δεν μπορεί να υποστηριχθεί ότι όλα τα μηχανήματα φωτοαντιγραφής είναι ομοειδή προϊόντα, λόγω του ότι οι καταναλωτές έχουν την επιλογή μεταξύ συγκεντρωτικού και αποκεντρωτικού συστήματος. Κατά τη Sharp, η αλληλεπικάλυψη, και η υπό την έννοια αυτή άσκηση ανταγωνισμού επί των προϊόντων διαφόρων τμημάτων της αγοράς, είναι μικρότερη σε σχέση με τα ειδικά τμήματα, πράγμα που αποδεικνύει ότι υπάρχει πραγματική διαίρεση σε τμήματα και ότι, επομένως, δεν μπορεί να θεωρηθεί το σύνολο των προστιθεμένων τμημάτων ως ενιαία αγορά ούτε όλα τα προϊόντα ως ομοειδή.

Το *Συμβούλιο* ισχυρίζεται ότι, κατά τον καθορισμό του ομοειδούς προϊόντος κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 12, του κανονισμού 2176/84, τα θεσμικά όργανα είχαν καταλήξει στο συμπέρασμα ότι τα PPC που ανήκαν σε παρακείμενα τμήματα, από το μικρότερο φωτοαντιγραφικό μηχάνημα για προσωπική χρήση μέχρι το τμήμα 5 της ταξινόμησης Dataquest, έπρεπε να θεωρούνται ως «ομοειδή προϊόντα» (αιτιολογικές σκέψεις 28 επ. του προσβαλλομένου κανονισμού).

Κατά το Συμβούλιο, όλες οι μελέτες (για παράδειγμα Dataquest και η μελέτη Info-Markt, η οποία έγινε κατόπιν αιτήσεως της Επιτροπής για να καθοριστούν ποια PPC ανταγωνίζονται στην κοινοτική αγορά και για να διευκολυνθεί η σύγκριση μεταξύ των διαφόρων μοντέλων) διαπιστώνουν ότι τα παρακείμενα τμήματα αλληλεπικαλύπτονται. Επιπλέον, κατά τη διάρκεια της έρευνας, προσκομίστηκαν στην Επιτροπή αποδεικτικά στοιχεία αποδεικνύοντα ότι υφίστατο ανταγωνισμός μεταξύ μηχανημάτων διαφορετικών τομέων (προσφορές συνάψεως συμβάσεως που αποδείκνυαν ότι οι προμηθευτές πρότειναν μοντέλα ανήκοντα σε διαφορετικά τμήματα Dataquest

για να ανταποκριθούν σε συγκεκριμένη ζήτηση πελατών) και η μελέτη Info-Markt επιβεβαιώνει ότι ο πελάτης διαθέτει πράγματι επιλογή μεταξύ συγκεντρωτικών (μεγάλων μηχανημάτων φωτοαντιγραφής) και αποκεντρωτικών εγκαταστάσεων (μικρών έως και φωτοαντιγραφικών μηχανημάτων για προσωπική χρήση). Το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι υπάρχουν επίσης αποδεικτικά στοιχεία που αποδεικνύουν ότι η εμπορία και η προώθηση προϊόντων ορισμένων Ιαπώνων εξαγωγέων πραγματοποιούνται με τρόπο που δημιουργούν την εντύπωση ότι τα εν λόγω προϊόντα ανταγωνίζονται μεγαλύτερα μοντέλα.

Τέλος, το Συμβούλιο παρατηρεί ότι τα συμπεράσματα της ΓΔ IV που αναφέρει η Sharp δεν είναι αντίθετα προς την άποψη του Συμβουλίου, εφόσον η ΓΔ IV επισημαίνει ότι όλες οι σχετικές αγορές αφορούσαν μηχανήματα φωοαντιγραφής αλληλεπικαλυπτόμενα σε μεγάλο βαθμό, και προσθέτει ότι ο ορισμός της αγοράς και ο ορισμός του ομοειδούς προϊόντος αποτελούν δύο διαφορετικά ζητήματα.

Όσον αφορά το φωτοαντιγραφικό μηχάνημα για προσωπική χρήση, τα θεσμικά όργανα αναγνώρισαν ότι το εν λόγω προϊόν είχε επιτρέψει την επέκταση της αγοράς των PPC, απέδειξαν, όμως, επίσης ότι αυτό το προϊόν είχε αυξήσει τον ανταγωνισμό στο τμήμα της αγοράς των μηχανημάτων χαμηλής δυναμικότητας. Αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τον ανταγωνισμό μεταξύ τμημάτων και η μελέτη Info-Markt αποδεικνύουν την ύπαρξη ανταγωνισμού, η δε ταξινόμηση Dataquest αποδεικνύει ότι τα εν λόγω προϊόντα αλληλεπικαλύπτονται όσον αφορά τη δυναμικότητα σχετικά με τον αριθμό αντιγράφων και την ταχύτητα των μηχανημάτων. Κατά το Συμβούλιο, οι διαφορές συντήρησης (τύμπανα προς απόρριψη για ορισμένα συστατικά στοιχεία φωτοαντιγραφικών μηχανημάτων για προσωπική χρήση και συντήρηση που εξασφαλίζουν οι τεχνικοί για τα μηχανήματα φωτοαντιγραφής του τομέα 1) και το γεγονός ότι τα έξοδα ποικίλλουν και το ότι η τιμή του φωτοαντιγράφου μπορεί να είναι διαφορετική ανάλογα με τον τύπο PPC δεν σημαίνει ότι τα εν λόγω προϊόντα δεν μπόρεσαν να θεωρηθούν ως ομοειδή.

Το Συμβούλιο θεωρεί ότι το επικριθέν γεγονός ότι περιορισμένος αριθμός μοντέλων μικρών PPC παράγονται εντός της Κοινότητας στερείται σημασίας. Ο πίνακας του παραρτήματος I του υπομνήματος αντικρούσεως δείχνει ότι υπήρχαν μοντέλα παραγόμενα εντός της Κοινότητας για όλα τα τμήματα κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς, και ότι τα περιθωριακά χαρακτηριστικά που διακρίνουν τα μοντέλα τα οποία παράγονται εντός της Κοινότητας από τα ιαπωνικά μηχανήματα, όσον αφορά ορισμένους τεχνικούς μηχανισμούς, δεν επηρεάζουν το ζήτημα του ομοειδούς προϊόντος.

Τέλος, σχετικά με το επιχείρημα της Sharp, κατά το οποίο τα PPC που τελειοποιήθηκαν από τους Ιάπωνες παραγωγούς ήταν εντελώς καινούργια λόγω της σύλληψής τους, της κατασκευής τους και της τεχνικής τους και ήσαν πιο αξιόπιστα, στο μέτρο που το εν λόγω επιχείρημα αναφέρεται στο ζήτημα του ομοειδούς προϊόντος, το Συμβούλιο παρατηρεί ότι οι παραγωγοί της Κοινότητας κατασκευάζουν προϊόντα των οποίων η τεχνολογία είναι εξίσου προχωρημένη όσο και η τεχνολογία οποιασδήποτε στην αγορά διαθέσιμης συσκευής και ότι το έργο που επιτελούν και τα βασικά τους χαρακτηριστικά είναι τα ίδια με αυτά των ανταγωνιστικών προϊόντων που κατασκευάζονται στην Ιαπωνία.

Το Συμβούλιο καταλήγει, επομένως, στο συμπέρασμα ότι ορθώς ορίστηκε το ομοειδές προϊόν και ότι τα προβληθέντα σχετικώς από τη Sharp επιχειρήματα είναι αβάσιμα.

Κατά τη *CECOM*, ο όρος «ομοειδές προϊόν» πρέπει να καλύπτει το σύνολο των μηχανημάτων όλης της σειράς μηχανημάτων φωτοαντιγραφής που χρησιμοποιούν συνηθισμένο

χαρτί και, ιδιαίτερα, τα φωτοαντιγραφικά μηχανήματα για προσωπική χρήση και τα μηχανήματα φωτοαντιγραφής που ανήκουν στο τμήμα 1, ειδικά αναφερόμενα από την προσφεύγουσα. Προσθέτει ότι τα PPC αποτελούν τμήμα ενιαίας αγοράς ακόμα και αυτά των οποίων η ταχύτητα υπερβαίνει τα 75 φωτοαντίγραφα ανά λεπτό. Εξάλλου, η απόφαση του Συμβουλίου, κατά την οποία οι οριστικοί δασμοί αντιντάμπινγκ δεν έχουν εφαρμογή στα μηχανήματα που έχουν ταξινομηθεί στα τμήματα 5 και 6 Dataquest δεν ανταποκρίνονται στην άποψη που υποστήριξε η CECOM κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας.

Κατά τη CECOM, ακόμα και εάν τα εν λόγω μηχανήματα, ως προς το μέγεθος και τη λειτουργία, δεν είναι ομοειδή από όλες τις απόψεις, όλα τα PPC εμφανίζουν τα ίδια χαρακτηριστικά, οι δε λειτουργίες και τεχνικές επιδόσεις είναι μάλλον ή ήττον του αυτού επιπέδου. Η CECOM αναφέρει σχετικώς την απόφαση της 5ης Οκτωβρίου 1988, συνεκδ. υποθ. 260/85 και 106/86, Tokyo Electric Company κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1988, σ. 5855), σχετικά με τον δασμό αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε στις ηλεκτρονικές γραφομηχανές και, ιδιαίτερα, τις προτάσεις του γενικού εισαγγελέα της 8ης Μαρτίου 1988, στις οποίες αυτός θεώρησε ότι η ύπαρξη διακεκριμένων αγορών για τις καλούμενες συμπαγείς μηχανές, αφενός, και τις καλούμενες επαγγελματικές μηχανές, αφετέρου, δεν ήταν προφανής και ότι, παρόλον ότι το βάρος μπορεί να παράσχει κριτήριο διακρίσεως, οι λειτουργίες των εν λόγω μηχανών αποτελούν αναγκαστικά εξίσου σημαντικό παράγοντα. Στις αναφερθείσες υποθέσεις η προσφεύγουσα δεν είχε διαπιστώσει την ύπαρξη ουσιωδών διαφορών μεταξύ των λειτουργιών των συμπαγών ηλεκτρονικών γραφομηχανών και των επαγγελματικών. Η CECOM θεωρεί ότι μπορεί να γίνει παρόμοια εκτίμηση όσον αφορά την ύπαρξη ενιαίας αγοράς μηχανημάτων φωτοαντιγραφής.

Επί του θέματος της υπάρξεως κοινοτικής παραγωγής μικρών μηχανημάτων φωτοαντιγραφής, η CECOM αναφέρει ότι, κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς, κοινοτικοί παραγωγοί κατασκεύασαν επίσης και έθεσαν σε πώληση μηχανήματα φωτοαντιγραφής μικρού μεγέθους (Rank Xerox και Olivetti) και ότι το ότι τα μέλη της CECOM διαθέτουν μικρό μόνο μερίδιο στην αγορά στο τμήμα μηχανημάτων χαμηλής δυναμικότητας οφείλεται στη στρατηγική κατακτήσεως της αγοράς που εφαρμόζουν οι Ιάπωνες κατασκευαστές μηχανημάτων φωτοαντιγραφής.

3. Οι ζημιογόνοι παράγοντες

Η *Sharp* αμφισβητεί τον προσδιορισμό της ζημίας που πραγματοποιήθηκε από την Επιτροπή βάσει των ακολούθων παραγόντων: χαμηλή αποδοτικότητα, ανικανότητα πραγματοποιήσεως οικονομιών κλίμακας, υποτιμολογήσεις, αύξηση του όγκου των ιαπωνικών εξαγωγών και αύξηση του μεριδίου της αγοράς που κατέχουν οι Ιάπωνες εξαγωγείς.

Χαμηλή αποδοτικότητα

Η Sharp ισχυρίζεται ότι κακώς η Επιτροπή αναφέρθηκε αποκλειστικά, προκειμένου να εξετάσει την αποδοτικότητα των δραστηριοτήτων των καταγγελλουσών, στις πωλήσεις τους μηχανημάτων φωτοαντιγραφής μικρού και μεσαίου μεγέθους παραγωγής τους. Κατά τη Sharp, η Επιτροπή όφειλε να λάβει υπόψη: α) τα κέρδη που οι καταγγέλλουσες αντλούσαν από την πώληση μηχανημάτων φωτοαντιγραφής που εισήγαγαν από την Ιαπωνία, β) τα υψηλά κέρδη που προκύπτουν από την πώληση συναφών προϊόντων και άλλων αντικειμένων, πώληση που αποφέρει σε κάθε προμηθευτή μηχανημάτων φωτοαντιγραφής, ιδιαίτερα μικρών μοντέλων, κέρδη ίσα ή και ανώτερα από αυτά της πωλήσεως μηχανημάτων, και γ) την αποδοτικότητα των δραστηριοτήτων των καταγγελλουσών όσον αφορά όλα τα μηχανήματα φωτοαντιγραφής και όχι μόνο τα μικρά.

Η Sharp θεωρεί ότι η αποδοτικότητα μειώθηκε τεχνητά, μ' αυτόν τον τρόπο, και ότι ο περιεχόμενος στην 82η αιτιολογική σκέψη του προσβαλλομένου κανονισμού ισχυρισμός δεν ισχύει για τις Rank Xerox, Océ και Olivetti. Πράγματι, οι εν λόγω εταιρίες διαθέτουν έσοδα που επαρκούν πλήρως για τη χρηματοδότηση της ανάπτυξης νέων προϊόντων.

— Ανικανότητα πραγματοποιήσεως οικονομιών κλίμακας

Η Sharp ισχυρίζεται ότι η αδυναμία των οικονομιών κλίμακας των καταγγελλουσών, που αναφέρεται στην 83η αιτιολογική σκέψη του προσβαλλομένου κανονισμού, προκύπτει από την αρκετά καθυστερημένη έναρξη της παραγωγής τους. Οι καταγγέλλουσες διέθεταν επαρκείς οικονομικούς πόρους για να εισέλθουν σ' αυτή την αγορά αν είχαν την τεχνολογική ικανότητα και δεν εμποδίστηκαν σ' αυτό από τις οικονομικές δυσχέρειες που καταλογίζονται στις εξαγωγές της Ιαπωνίας.

— Υποτιμολογήσεις

Η Sharp ισχυρίζεται ότι, στην προκειμένη περίπτωση, θεωρήθηκε ότι η φερομένη χαμηλή αποδοτικότητα και οι άλλες δυσκολίες των καταγγελλουσών οφείλονταν στις χαμηλές τιμές των ιαπωνικών προϊόντων. Θεωρεί, αναφερόμενη στις αιτιολογικές σκέψεις 48 και 49 του προσβαλλομένου κανονισμού, ότι τα προϊόντα της δεν ήσαν φθηνότερα από αυτά που πωλούσαν οι καταγγέλλουσες, ήσαν, όμως, τεχνικώς ανώτερα.

Η μελέτη της Info-Markt, ανεξάρτητης εταιρίας ερευνών της αγοράς στην οποία ανατέθηκε να προβεί σε μελέτη των ανταγωνιστικών προϊόντων στη γερμανική αγορά, αφήνει να εννοηθεί ότι η τιμή των μοντέλων της Κοινότητας έπρεπε, κατά γενικό κανόνα, να είναι υψηλότερη από την τιμή των συγκρίσιμων ιαπωνικών μοντέλων, διότι τα μοντέλα της Κοινότητας συχνά προορίζονται για εκμίσθωση και, επομένως, γενικά προγραμματίζονται για μεγαλύτερη διάρκεια ζωής. Η Sharp παρατηρεί, σχετικώς, ότι η Επιτροπή προέβη σε σύγκριση των μοντέλων της Κοινότητας μεγαλύτερης διάρκειας ζωής με ιαπωνικά μοντέλα εξάλλου συγκρίσιμα και, ωστόσο, διαπίστωσε μικρή μόνο διαφορά τιμών. Συνεπώς, αν υπήρξε υποτιμολόγηση, αυτή μάλλον έγινε από την πλευρά των παραγωγών της Κοινότητας.

Κατά τη Sharp, η επιχειρηματολογία των θεσμικών οργάνων φαίνεται να επιβεβαιώνει ότι η επιτυχία των ιαπωνικών εταιριών οφείλεται στην ανάπτυξη και στην παραγωγή ελκυστικών προϊόντων σε ανταγωνιστικές τιμές. Πράγματι, όπως προκύπτει από την 86η αιτιολογική σκέψη του προσβαλλομένου κανονισμού, δεν αποδεικνύεται ότι η επιτυχία των μικρών ιαπωνικών μηχανημάτων φωτοαντιγραφής οφείλετο στην ποιότητά τους, « εκτός για το ό,τι αφορά τα πολλαπλά χαρακτηριστικά τους ». Τα ιαπωνικά μηχανήματα φωτοαντιγραφής δεν ήταν φθηνότερα, αλλά τεχνικώς ανώτερα και, κατά συνέπεια, ελκυστικότερα στην αγορά. Δεν πρόκειται, επομένως, για υποτιμολόγηση αλλά για ανταγωνισμό.

Εξάλλου, η Sharp ισχυρίζεται ότι, όπως προκύπτει από τη γραφική παράσταση που εκπόνησε το Office Technology Research, οι τιμές των μηχανημάτων φωτοαντιγραφής που χρησιμοποιούν συνηθισμένο χαρτί εντός της Κοινότητας υπήρξαν σχετικά σταθερές επί δέκα περίπου έτη, σε σχέση με τις τιμές των άλλων ηλεκτρονικών εξοπλισμών γραφείου, των οποίων οι τιμές γνώρισαν πτώση σε πολύ μεγαλύτερο βαθμό,πράγμα αντίθετο προς τη σκέψη κατά την οποία οι τιμές των μικρών PPC θα μπορούσαν να διατηρηθούν σε χαμηλό επίπεδο κατά τη δεκαετία του '70, γι' αυτόν δε

τον λόγο η Océ αποφάσισε να μην αναπτύξει δικό της μοντέλο.

— Αύξηση του όγκου των ιαπωνικών εξαγωγών

Η Sharp παρατηρεί ότι η αύξηση του όγκου των ιαπωνικών εξαγωγών δεν προκάλεσε ζημία, δεδομένου ότι η εν λόγω αύξηση ήταν, σε μεγάλο βαθμό παράλληλη με την επέκταση της νέας αγοράς που εμφανίστηκε για τα μικρά μηχανήματα φωτοαντιγραφής και ότι η εν λόγω επέκταση προσέφερε στους Ευρωπαίους παραγωγούς τη δυνατότητα να πραγματοποιήσουν κερδοφόρες πωλήσεις που διαφορετικά δεν θα ήσαν δυνατές.

— Αύξηση του μεριδίου της αγοράς που κατέχουν οι Ιάπωνες εξαγωγείς

Ως προς την αύξηση του μεριδίου της αγοράς που κατέχουν οι Ιάπωνες εξαγωγείς, η Sharp θεωρεί ότι η εν λόγω αύξηση αντανακλά την επιτυχία τους στην αγορά των μικρών μηχανημάτων φωτοαντιγραφής που προκύπτει από την ποιότητα και όχι από την τιμή των ιαπωνικών μηχανημάτων.

Το *Συμβούλιο* ισχυρίζεται, καταρχάς, όσον αφορά την *αποδοτικότητα* των κοινοτικών παραγωγών, ότι αυτό που έχει σημασία είναι τα κέρδη ή οι ζημίες που προκύπτουν γι' αυτούς από την παραγωγή και την πώληση PPC και όχι η γενική τους κατάσταση λαμβανομένης υπόψη της παραγωγής και της πώλησης άλλων προϊόντων. Ισχυρίζεται, περαιτέρω, ότι ο βασικός κανονισμός προβλέπει ότι τα αποτελέσματα ντάμπινγκ πρέπει να εκτιμώνται σε σχέση με την παραγωγή του ομοειδούς προϊόντος εντός της Κοινότητας και όχι σε σχέση με άλλα προϊόντα ή με το σύνολο των εμπορικών πράξεων και ότι δεν συντρέχει, επομένως, λόγος να ληφθούν υπόψη άλλοι παράγοντες που δεν αφορούν το ομοειδές προϊόν.

Όσον αφορά τις τιμές των εισαγομένων προϊόντων που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, τα θεσμικά όργανα διαπίστωσαν ότι υπήρξαν *υποτιμολογήσεις* και ότι από αυτό προέκυψε ζημία (αιτιολογικές σκέψεις 41 έως 49 του προσβαλλομένου κανονισμού), οι εν λόγω, όμως, υποτιμολογήσεις δεν ήταν τόσες ώστε να περιληφθούν στον υπολογισμό του δασμού που είναι αναγκαίος για την εξάλειψη της ζημίας (110η αιτιολογική σκέψη του προσβαλλομένου κανονισμού). Το Συμβούλιο σαφώς επισήμανε ότι οι υποτιμολογήσεις ήταν ευρέως διαδεδομένες και εφαρμόζονταν από όλους ανεξαιρέτως τους εξαγωγείς (47η και 49η αιτιολογική σκέψη του προσβαλλομένου κανονισμού). Κατά γενικό κανόνα ήταν επίσης μεταβατικές όχι λόγω αυξήσεως της τιμής των μοντέλων ιαπωνικής παραγωγής, αλλά διότι οι τιμές των μοντέλων κοινοτικής παραγωγής μειώθηκαν για να ανταγωνιστούν τα μοντέλα ιαπωνικής παραγωγής. Τέλος, οι υποτιμολογήσεις κατά γενικό κανόνα δεν ήταν ανώτερες του 10 %, το Συμβούλιο, όμως, παρατηρεί ότι συνεχείς και ευρέως διαδεδομένες υποτιμολογήσεις συνεπάγονται αναπόφευκτα πτώση των τιμών και την αδυναμία του ανταγωνιστή να διατηρήσει το επίπεδο τιμών που θα ίσχυε σε διαφορετική περίπτωση.

Το Συμβούλιο θεωρεί ότι η εφαρμογή, για προϊόν τεχνικώς ανώτερο ή για μοντέλο με περισσότερα τεχνικά χαρακτηριστικά, τιμής ταυτόσημης με την τιμή στην οποία πωλείται μοντέλο με λιγότερα τεχνικά χαρακτηριστικά, συγκρίσιμο όμως, συνιστά υποτιμολόγηση κατά την έννοια του κανονισμού 2176/84. Κατά το Συμβούλιο, παρόλον ότι οι αρχικές τιμές καταλόγου των δύο προϊόντων είναι ταυ-

τόσημες, δεν αποδεικνύεται εκ του λόγου αυτού ότι δεν υπάρχουν υποτιμολογήσεις, παρά μόνον όταν τα δύο μοντέλα είναι συγκρίσιμα απ' όλες τις απόψεις. Κατά τη γνώμη του Συμβουλίου, όταν η εφαρμογή χαμηλότερης τιμής για το ίδιο μοντέλο ή της ίδιας τιμής για καλύτερα εξοπλισμένο μοντέλο προκύπτει από πραγματοποιηθείσες εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, η εν λόγω εφαρμογή θεωρείται ως πρακτική κακόπιστου ανταγωνισμού, του οποίου τα αποτελέσματα πρέπει να εκτιμηθούν όταν καθορίζονται τα στοιχεία της ζημίας σύμφωνα με τον κανονισμό 2176/84.

Το Συμβούλιο παρατηρεί ότι η Sharp δεν αμφισβητεί το ότι υπήρξε *αύξηση του μεριδίου της αγοράς* που κατέχουν τα PPC ιαπωνικής παραγωγής και ότι η εν λόγω αύξηση συνέπεσε με μείωση του μεριδίου της αγοράς που ανήκει στα PPC ευρωπαϊκής παραγωγής, αυτό μάλιστα παρά την αύξηση της ζήτησης.

Το Συμβούλιο αμφισβητεί, περαιτέρω, τον ισχυρισμό της Sharp, κατά τον οποίο οι Ιάπωνες εξαγωγείς συνέβαλαν στη δημιουργία της αγοράς PPC χαμηλής δυναμικότητας, η οποία διαφορετικά δεν θα υφίστατο. Κατά το Συμβούλιο, η Rank Xerox παρήγαγε επί μακρό χρονικό διάστημα μηχάνημα φωτοαντιγραφής χαμηλής δυναμικότητας που ανήκει στο τμήμα 1, το μοντέλο 660, και άλλοι κοινοτικοί παραγωγοί παρήγαγαν επίσης και εμπορεύθηκαν PPC χαμηλής δυναμικότητας (Tetras από το 1985, Olivetti από το 1979/1980, Develop από το 1980/1981).

Όσον αφορά τα μικρότερα μοντέλα ή τα φωτοαντιγραφικά μηχανήματα για προσωπική χρήση, η Επιτροπή αναγνώρισε ότι τα εν λόγω μηχανήματα δημιούργησαν νέα αγορά, αύξησαν, όμως, συγχρόνως τον ανταγωνισμό στην αγορά των προϊόντων χαμηλότερης δυναμικότητας. Ακόμα και αν τα θεσμικά όργανα είχαν χαρακτηρίσει το φωτοαντιγραφικό μηχάνημα για προσωπική χρήση ως διακεκριμένο ομοειδές προϊόν, είναι δεδομένο ότι υφίσταται κοινοτική παραγωγή. Πράγματι, η Tetras, που είναι κοινοτικός παραγωγός, παρήγαγε το 1984/1985 φωτοαντιγραφικό μηχάνημα για προσωπική χρήση για να ανταγωνιστεί τα μηχανήματα Canon.

Η *CECOM* θεωρεί ότι η ευρωπαϊκή παραγωγή μηχανημάτων φωτοαντιγραφής στρατηγικής σημασίας στον τομέα της οργανώσεως γραφείων αποτέλεσε τον στόχο διαφόρων Ιαπώνων κατασκευαστών μηχανημάτων φωτοαντιγραφής και, επομένως, όλοι οι άλλοι παράγοντες που αναφέρει το άρθρο 4 του κανονισμού 2176/84 προς εκτίμηση της ζημίας χάνουν τότε τη σημασία τους.

Όσον αφορά τις υποτιμολογήσεις, η CECOM θεωρεί ότι, λόγω του μεγέθους του εφαρμοζόμενου ντάμπινγκ σε μεγάλη κλίμακα και μεγάλης διάρκειας, καθώς και λόγω του μεριδίου της αγοράς περίπου 85 % που κατείχαν οι Ιάπωνες ανταγωνιστές μπορούσαν εύκολα να χρησιμοποιούν τη μέθοδο επιλεκτικών υποτιμολογήσεων που επιτρέπουν την επίθεση εναντίον ορισμένων ειδικών μοντέλων ορισμένων ανταγωνιστών σε ειδική αγορά.

Κατά τη CECOM, δεν προσκομίστηκε κανένα αποδεικτικό στοιχείο της φερομένης ανωτερότητας των ιαπωνικών μηχανημάτων φωτοαντιγραφής από την άποψη της τεχνικής ή της αποτελεσματικότητας. Είναι, επίσης, ανακριβής ο ισχυρισμός ότι τα παραγόμενα εντός της Κοινότητας μοντέλα έχουν μεγαλύτερη διάρκεια ζωής και ότι προορίζονται για εκμίσθωση. Τέλος, η σύγκριση μεταξύ των τιμών των κατασκευαζομένων στην Ευρώπη μηχανημάτων φωτοαντιγραφής, αφενός, και των κατασκευαζομένων στην Ιαπωνία, αφε-

τέρου, λαμβανομένων υπόψη των υποτιμολογήσεων που συνδέονται με πρόσθετους εξοπλισμούς, αποδεικνύει, παρά το φαινόμενο της γενικής πτώσεως των τιμών, σημαντικά περιθώρια υποτιμολογήσεων.

Η CECOM ισχυρίζεται ότι οι πρακτικές ντάμπινγκ συνδέονται, εξ ορισμού, με τις τιμές πωλήσεως των μηχανημάτων και ότι η αποδοτικότητα πρέπει, έτσι, να υπολογιστεί βάσει της παραγωγής ομοειδών προϊόντων της Κοινότητας, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 4, του κανονισμού 2176/84, και όχι σε συνάρτηση με το σύνολο των δραστηριοτήτων. Οι πρακτικές ντάμπινγκ μειώνουν την αποδοτικότητα των παραγωγών της Κοινότητας, είτε καθιστώντας τις πωλήσεις αδύνατες, είτε καθιστώντας αυτές δυνατές μόνο με εξαιρετικά χαμηλό κέρδος. Τα αντλούμενα από την εξυπηρέτηση μετά την πώληση κέρδη ανήκουν σε άλλο τομέα και τα κέρδη που προκύπτουν από την εκμίσθωση ελήφθησαν υπόψη στους υπολογισμούς της Επιτροπής.

Τέλος, μία από τις κύριες συνέπειες της χαμηλής αποδοτικότητας των κοινοτικών παραγωγών μηχανημάτων φωτοαντιγραφής είναι η αδυναμία να επωφεληθούν από αυξημένες οικονομίες κλίμακας (83η αιτιολογική σκέψη του προσβαλλομένου κανονισμού), που προκύπτει από το ντάμπινγκ που εφαρμόζουν οι Ιάπωνες κατασκευαστές και όχι από την καθυστερημένη έναρξη της κοινοτικής παραγωγής, η οποία, στην πραγματικότητα, προηγήθηκε της ιαπωνικής παραγωγής.

4. Ο αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ ζημίας και εισαγωγών που αποτελούν το αντικείμενο ντάμπινγκ

Η *Sharp* ισχυρίζεται, καταρχάς, ότι η εξέλιξη της ευρωπαϊκής αγοράς των μηχανημάτων φωτοαντιγραφής δείχνει, προφανώς, ότι η κύρια αιτία του χαμηλού επιπέδου δραστηριότητας που χαρακτηρίζει τις τρεις καταγγέλλουσες στον τομέα της παραγωγής μικρών μηχανημάτων φωτοαντιγραφής υπήρξε η απόφαση των εν λόγω εταιριών να μην αναλάβουν αυτήν την παραγωγή. Σχετικώς, η Sharp τονίζει ότι, κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του '60 και της δεκαετίας του '70, η Xerox Corporation και η ευρωπαϊκή της θυγατρική εταιρία Rank Xerox, κατέχοντας την ανώτατη θέση στην αγορά φωτοαντιγραφικών μηχανημάτων γραφείου, καθώς και άλλοι κατασκευαστές, εγκατεστημένοι στην Ευρώπη, αφιέρωσαν τις προσπάθειές τους στην κατασκευή μηχανημάτων φωτοαντιγραφής μεγαλύτερης δυναμικότητας και ταχύτητας, με την ιδέα ότι η ζήτηση θα συγκεντρωνόταν σ' αυτόν τον τομέα και ότι η ζήτηση θα ήταν περιορισμένη όσον αφορά τα μικρά μηχανήματα φωτοαντιγραφής που χρησιμοποιούν συνηθισμένο χαρτί και τα οποία θα χρησιμοποιούντο από μικρές υπηρεσίες ή μεγάλες αποκεντρωμένες υπηρεσίες. Στο τέλος της δεκαετίας του '70 και στις αρχές της δεκαετίας του '80 εμφανίστηκε, ωστόσο, νέα αγορά για τα μικρά μηχανήματα φωτοαντιγραφής που χρησιμοποιούν συνηθισμένο χαρτί, ενώ η αγορά των μεγάλων μηχανημάτων φωτοαντιγραφής παρέμενε σταθερή.

Οι Ιάπωνες κατασκευαστές, για να ανταποκριθούν στις ανάγκες των ιαπωνικών επιχειρήσεων στη δεκαετία του '70, και ιδίως στην ανάγκη διανομής των μηνυμάτων τους υπό τη μορφή αναπαραγωγής χειρογράφων πρωτοτύπων, ανέπτυξαν μια εντελώς νέα γενεά μικρών μηχανημάτων φωτοαντιγραφής που χρησιμοποιούν συνηθισμένο χαρτί, μηχανημάτων εξαιρετικής ποιότητας και αξιοπιστίας, που δεν είχαν το αντίστοιχό τους εντός της Κοινότητας. Οι Ιάπωνες κατασκευαστές, προτείνοντας τις εν λόγω τεχνολογικές καινοτομίες με ελκυστικό τρόπο δημιούργησαν, σε μεγάλο βαθμό, εντός της Κοινότητας αγορά για τα μειωμένων διαστάσεων μηχανήματα φωτοαντιγραφής που χρησιμοποιούν συνηθισμένο χαρτί.

Οι ευρωπαϊκές επιχειρήσεις, μέχρι την εμφάνιση των νέων ιαπωνικών μηχανημάτων φωτο-

αντιγραφής, είχαν την επιλογή μόνο μεταξύ της χρησιμοποιήσεως μεγάλου ταχέος μηχανήματος φωτοαντιγραφής που χρησιμοποιεί συνηθισμένο χαρτί, της χρησιμοποιήσεως μικρού φωτοαντιγραφικού μηχανήματος κατώτερης ποιότητας που χρησιμοποιεί επηλειμμένο χαρτί ή της χρησιμοποιήσεως αργού μηχανήματος φωτοαντιγραφής που χρησιμοποιεί συνηθισμένο χαρτί όπως το Rank Xerox 660 που παρήγε αντίγραφα χαμηλής ποιότητας και απήλαυε της υποστήριξης εκτεταμένου δικτύου συντήρησης.

Υπ' αυτές τις συνθήκες, εμφανίστηκε νέα ζήτηση εντός της Κοινότητας, οι δε ευρωπαϊκές επιχειρήσεις έκριναν αναγκαίο να διαθέτουν ορισμένο αριθμό μικρών αξιόπιστων φωτοαντιγραφικών μηχανημάτων καλής ποιότητας αναπαραγωγής, τα οποία δεν είχαν ανάγκη τακτικής συντήρησης από τεχνικούς και προσφέρονταν σε πώληση υπό όρους πιο ενδιαφέροντες από τους όρους μισθώσεως που εφήρμοσε η Rank Xerox.

Το χαμηλό επίπεδο δραστηριότητας των Ευρωπαίων παραγωγών, όσον αφορά νέα μοντέλα μηχανημάτων φωτοαντιγραφής, από το 1968 έως το 1978, ενώ οι Ιάπωνες κατασκευαστές έθεσαν σε κυκλοφορία περίπου 15 μοντέλα, από το 1975 έως το 1978, προκύπτει από τον πίνακα Α (σε παράρτημα).

Κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς (κατά την ταξινόμηση Dataquest), δεν υπήρξε, στην πραγματικότητα, κοινοτική παραγωγή όσον αφορά τα φωτοαντιγραφικά μηχανήματα του τμήματος 2 και άνω. Στο τμήμα 3, οι Ιάπωνες προμηθευτές κυριαρχούσαν, παρόλον ότι υφίστατο ορισμένη ευρωπαϊκή παραγωγή των μεγαλύτερων μηχανημάτων αυτής της κατηγορίας. Στο τμήμα 4, υπήρχε μικρός ιαπωνικός ανταγωνισμός, που ήταν ανύπαρκτος στο τμήμα 5. Τέλος, δεν υπήρχε κοινοτική παραγωγή στο τμήμα 6.

Η επέκταση της αγοράς των μηχανημάτων φωτοαντιγραφής μεταξύ 1970 και 1980 οφείλεται κυρίως στην αύξηση της ζήτησης στους σχετικούς με τα μικρά μηχανήματα τομείς κατόπιν της εμφάνισης νέων ιαπωνικών φωτοαντιγραφικών μηχανημάτων. Αυτό φαίνεται ιδίως στον ακόλουθο πίνακα, που επισημαίνει την εξέλιξη του συνόλου των PPC (αριθμός μηχανημάτων εγκατεστημένων στους χώρους των χρηστών) στη Γερμανία:

Πίνακας Α: Σύνολο των μηχανημάτων φωτοαντιγραφής που χρησιμοποιούν συνηθισμένο χαρτί στη Γερμανία, όπως εκτιμάται στο τέλος των ετών

(× 1 000)

	1976	1977	1978	1979	1980	1981
Τμήμα 1	43	61	87	126	183	246
Τμήμα 2	29	40	53	70	83	99
Τμήμα 3	15	17	19	23	29	36
Τμήμα 4	11	10	11	11	11	13
Τμήμα 5	—	—	—	—	—	1
Τμήμα 6	—	1	1	2	2	3
Σύνολο των τμημάτων	98	129	171	232	308	398
Τμήματα 1, 2, 3	87	118	159	219	295	381
Τμήματα 4, 5, 6	11	11	12	13	13	17

Πηγή: Dataquest

Το σύνολο των εγκατεστημένων στη Δυτική Ευρώπη PPC ανήλθε από περίπου 1 000 000 μηχανήματα το 1979 σε περίπου 2 978 000 το 1984.

Αν ληφθούν ως κριτήριο οι τοποθετήσεις νέων μηχανημάτων (υπολογιζομένων με πρόσθεση των καθαρών πωλήσεων και μισθώσεων), διαπιστώνεται ότι αυξήθηκαν, κάθε έτος, για να ανέλθουν από περίπου 450 000 μηχανήματα, το 1981, σε περίπου 800 000, το 1984, αυτή δε η αύξηση οφείλεται κυρίως στα μικρά μηχανήματα φωτοαντιγραφής ιαπωνικής παραγωγής.

Όσον αφορά τα φωτοαντιγραφικά μηχανήματα για προσωπική χρήση, που αποτελούν, κατά τη Sharp, παράδειγμα του ανοίγματος στην αγορά των μικρών μηχανημάτων και της ιαπωνικής τεχνικής ανωτερότητας σ' αυτή την αγορά, ο πίνακας που ακολουθεί δίνει τους σχετικούς με τις τοποθετήσεις, στο γενικό σύνολο, και στο μερίδιο των Ιαπώνων κατασκευαστών αριθμούς:

Πίνακας Β: Φωτοαντιγραφικά μηχανήματα για προσωπική χρήση (Δυτική Ευρώπη)

(× 1 000)

	1982	1983	1984	1985
Σύνολο των τοποθετήσεων	—	95	128	166
Μερίδιο των Ιαπώνων κατασκευαστών	—	100 %	99,2 %	98,8 %
Γενικό σύνολο	—	95	223	389
Μερίδιο των Ιαπώνων κατασκευαστών	—	100 %	99,6 %	99,2 %

Τέλος για να διαπιστωθεί η ιαπωνική κυριαρχία στον τομέα των μικρών μοντέλων κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς, η Sharp αναφέρει επίσης στον πίνακα που ακολουθεί τους σχετικούς με τις πωλήσεις νέων μηχανημάτων στη γερμανική αγορά αριθμούς.

Πίνακας Γ

	Μοντέλα Ιαπωνικά	Μοντέλα ΕΟΚ	Παραγωγή Fuji/Rank Xerox
Μηχανήματα φωτοαντιγραφής για προσωπική χρήση	8	1*	0
Τμήμα 1α	17	1	4
Τμήμα 1β	18	0	0
Τμήμα 2	21	0	1
Τμήμα 3	15	4	0
Τμήμα 4	8	3	0

* Μοντέλο Tetras, που κατασκευάστηκε σε μικρές ποσότητες λόγω τεχνικών δυσχερειών.

Οι κοινοτικοί παραγωγοί μεγάλων μηχανημάτων φωτοαντιγραφής αντέδρασαν σ' αυτή την εξέλιξη της αγοράς προβαίνοντας σε αγορές από τους Ιάπωνες κατασκευαστές. Έτσι, η εταιρία Rank Xerox, παρόλον ότι εξακολουθούσε να συγκεντρώνει τις προσπάθειές της στα μηχανήματα φωτοαντιγραφής υψηλής δυναμικότητας, αποφάσισε ότι θα έπρεπε να προσφέρει, επίσης, προς πώληση εντός της Κοινότητας μικρά φωτοαντιγραφικά μηχανήματα της ζητουμένης ποιότητας και για να το πράξει επέλεξε να αγοράζει από τη θυγατρική της εταιρία στην Ιαπωνία, τη Fuji Xerox, είτε μοντέλα ΟΕΜ πλήρως συναρμολογημένα είτε συστατικά στοιχεία προς συναρμολόγηση εντός της Κοινότητας. Ομοίως, η Océ και η Olivetti αγόραζαν από ανεξάρτητους Ιάπωνες προμηθευτές μοντέλα ΟΕΜ προς μεταπώληση. Κατά τη Sharp, το ότι οι εν λόγω εταιρίες προτίμησαν να εισάγουν μοντέλα ΟΕΜ προήρχετο από αποδοτική και ορθολογική εμπορική στρατηγική, και οι εν λόγω εισαγωγές τους επέτρεψαν να αποφύγουν το κόστος και τις τεχνολογικές δυσκολίες που θα συνεπαγόταν η ανεξάρτητη ανάπτυξη νέων μοντέλων. Επομένως, οι εμπορικοί και τεχνικοί λόγοι, και όχι οι χαμηλές τιμές, είναι αυτοί που αποτελούν τις κύριες αιτίες της περιορισμένης παραγωγικής δραστηριότητας της Rank Xerox και των άλλων εταιριών στον τομέα των μικρών μηχανημάτων φωτοαντιγραφής. Η κατάσταση των

καταγγελλουσών κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς ήταν η άμεση συνέπεια των αποφάσεων που ελήφθησαν όσον αφορά την παραγωγή των εν λόγω μηχανημάτων.

Το *Συμβούλιο* ισχυρίζεται ότι τα θεσμικά όργανα εξέτασαν με ιδιαίτερη φροντίδα την επίδραση των πραγματοποιηθεισών εισαγωγών που αποτελούσαν το αντικείμενο ντάμπινγκ επί της κοινοτικής παραγωγής, καθώς και τις άλλες πιθανές αιτίες των στοιχείων της ζημίας που καθορίστηκαν (81η επ. αιτιολογικές σκέψεις του προσβαλλομένου κανονισμού). Εξέτασαν, ιδίως, τις δυσκολίες που συνάντησε η Rank Xerox για την προώθηση στην αγορά νέου προϊόντος μικρής δυναμικότητας και κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι οι εν λόγω δυσκολίες, οφειλόμενες τουλάχιστον εν μέρει σε εσωτερικά προβλήματα του ομίλου Xerox, υπερπηδήθηκαν με ορισμένες αλλαγές της διαχείρισης και της ποικιλίας των προϊόντων και δεν μπορεί, επομένως, να γίνει πλέον επίκλησή τους για τον προσδιορισμό της ζημίας που προκλήθηκε στην εταιρία.

Το Συμβούλιο παρατηρεί, καταρχάς, ότι τα θεσμικά όργανα διαπίστωσαν ότι υπήρχε διαρκής πίεση επί των τιμών που προέκυπτε από τις υποτιμολογήσεις στις οποίες προέβαιναν οι Ιάπωνες εξαγωγείς. Και η συμπίεση των τιμών προκάλεσε πτώση της αποδοτικότητας των κοινοτικών επιχειρήσεων και συνέπεσε με την αύξηση του μεριδίου της αγοράς που κατέχουν οι Ιάπωνες παραγωγοί. Υπ' αυτές τις συνθήκες, είναι εσφαλμένος ο ισχυρισμός ότι μια τέτοια συμπίεση είχε ως συνέπεια την αύξηση των πωλήσεων, καθώς και την αύξηση του μεριδίου της αγοράς που κατέχουν τα προϊόντα ιαπωνικής προελεύσεως, διότι η εν λόγω αύξηση συνέπεσε με τη μείωση του κατεχόμενου από τους Ευρωπαίους παραγωγούς μεριδίου της αγοράς. Κατά συνέπεια, οι πραγματοποιηθείσες εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ πρέπει να θεωρηθούν ως συστατικό στοιχείο της διαπιστωθείσας ζημίας.

Όσον αφορά τους άλλους παράγοντες που αναφέρει η Sharp ως συστατικά στοιχεία της ζημίας, το Συμβούλιο αμφισβητεί, καταρχάς, το επιχείρημα κατά το οποίο οι κοινοτικοί παραγωγοί παραμέλησαν την αγορά των μηχανημάτων φωτοαντιγραφής χαμηλής δυναμικότητας κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του '70 και, έτσι, η απόφασή τους να μη παράγουν αυτό το είδος φωτοαντιγραφικών μηχανημάτων τους προκάλεσε προβλήματα. Η Rank Xerox συνέχισε την παραγωγή της μηχανημάτων φωτοαντιγραφής χαμηλής δυναμικότητας εντός της Κοινότητας μέχρι το 1978 (μοντέλο 660 της εν λόγω εταιρίας), και το γεγονός ότι, στη συνέχεια, η Fuji Xerox προμήθευσε μηχανήματα χαμηλής δυναμικότητας καθώς και το ότι η Rank Xerox κατασκεύασε τέτοια μηχανήματα με εξαρτήματα προερχόμενα από τη Fuji Xerox, αποδεικνύει ότι ουδέποτε έπαυσε το ενδιαφέρον της Rank Xerox για τη σχετική με τα εν λόγω μηχανήματα αγορά. Η Olivetti τελειοποίησε μοντέλο μικρής δυναμικότητας το 1978 και η Océ είχε καταβάλει σημαντικές προσπάθειες προς τον ίδιο σκοπό, αλλά εγκατέλειψε τις προσπάθειές της ιδίως, όπως ισχυρίζεται, λόγω της πτώσεως των τιμών.

Το Συμβούλιο αμφισβητεί, επίσης, τον ισχυρισμό κατά τον οποίο τα ιαπωνικά μηχανήματα φωτοαντιγραφής χαμηλής δυναμικότητας δημιούργησαν νέα αγορά, και θεωρεί ότι, αν και οι ιαπωνικές αντιλήψεις για την εμπορία συνέβαλαν στην επέκταση της εν λόγω αγοράς, αυτό δεν αποδεικνύει ότι οι εισαγωγές τέτοιων φωτοαντιγραφικών μηχανημάτων σε χαμηλή τιμή και με την εφαρμογή ντάμπινγκ δεν υπήρξαν αιτία της ζημίας που προκλήθηκε στην κοινοτική βιομηχανία.

Όσον αφορά τα προβληθέντα επιχειρήματα σχετικά με τη φερομένη τεχνολογική ανωτερότητα, τον πρωτοποριακό ρόλο των Ιαπώνων στον τομέα των τεχνικών καινοτομιών και την αξιοπιστία, το Συμβούλιο παρατηρεί ότι όλοι οι κοινοτικοί παραγωγοί κατασκεύαζαν PPC που, κατά γενικό κανόνα, είναι εξίσου τελειοποιημένα με οποιοδήποτε υφιστάμενο στην αγορά PPC. Εξάλλου, ο πίνακας των καινοτομιών που επικαλούνται οι Ιάπωνες κατασκευα-

στές δεν αποδεικνύει ότι η προκληθείσα από τις εισαγωγές σε χαμηλές τιμές ζημία οφείλεται σε άλλες αιτίες. Τέλος, όσον αφορά την αξιοπιστία των ιαπωνικών PPC σε σχέση με την αξιοπιστία των PPC κοινοτικής παραγωγής, κανένα αποδεικτικό στοιχείο δεν αποδεικνύει ότι τα κοινοτικά μηχανήματα είναι κατώτερα ή ότι απαιτούν περισσότερη συντήρηση. Η αξιολόγηση όλων των πιθανών στοιχείων και αιτιών της ζημίας οδήγησε στο συμπέρασμα ότι οι εισαγωγές που πραγματοποιήθηκαν σε χαμηλές τιμές και αποτελούν το αντικείμενο ντάμπινγκ ήσαν, στην πραγματικότητα, αιτία ζημίας.

Ως προς την εντελώς νέα γενεά μηχανημάτων φωτοαντιγραφής που, κατά τη Sharp, ανέπτυξαν οι Ιάπωνες κατασκευαστές, η *CECOM* παρατηρεί ότι η βασική τεχνική της κατασκευής PPC είχε πραγματοποιηθεί στις Ηνωμένες Πολιτείες και στην Ευρώπη και ότι όλοι οι Ευρωπαίοι κατασκευαστές φωτοαντιγραφικών μηχανημάτων είχαν τελειοποιήσει τα δικά τους μικρά μηχανήματα φωτοαντιγραφής που χρησιμοποιούν συνηθισμένο χαρτί ή ήσαν σε θέση να εξασφαλίσουν την κατασκευή τέτοιων προϊόντων. Το ότι αποθαρρύνθηκαν οφείλεται στην έλλειψη μακροπρόθεσμων προοπτικών σχετικά με την κάλυψη των εξόδων τους και την πραγματοποίηση λογικών κερδών.

Δεν υπάρχει καμία απόδειξη ότι οι Ευρωπαίοι κατασκευαστές προσέκρουσαν σε τεχνικά και τεχνολογικά εμπόδια κατά την κατασκευή PPC και ότι η επιτυχία της νέας γενεάς ιαπωνικών μικρών μηχανημάτων φωτοαντιγραφής οφειλόταν κυρίως στην ποιότητά τους. Αντιθέτως, οι Ευρωπαίοι κατασκευαστές κατασκεύασαν και είναι σε θέση να κατασκευάζουν το σύνολο των μοντέλων όλης της σειράς PPC, σύμφωνα με ποιοτικά κριτήρια τουλάχιστον αντίστοιχα προς αυτά των φωτοαντιγραφικών μηχανημάτων που κατασκευάζονται στην Ιαπωνία.

Πράγματι, το μόνο εμπόδιο που υφίσταται είναι η έλλειψη αποδοτικότητας που προκύπτει από το ντάμπινγκ που εφαρμόζουν σε μεγάλη κλίμακα πολλοί Ιάπωνες κατασκευαστές.

Δ — *Επί του συμφέροντος της Κοινότητας*

Η *Sharp* υποστηρίζει, καταρχάς, ότι τα θεσμικά όργανα διαθέτουν μεγάλο περιθώριο εκτίμησης για να αποφασίσουν αν τα μηχανήματα φωτοαντιγραφής παρακειμένων τμημάτων μπορούν να θεωρούνται ως «ομοειδή προϊόντα» και αν υπάρχει ανταγωνισμός μεταξύ των προϊόντων, προσθέτει, όμως, ότι τα θεσμικά όργανα δεν μπορούν να αρνηθούν ότι ήταν πολύ περιορισμένη η κοινοτική παραγωγή και η σειρά προϊόντων που προσφέρονταν στον τομέα των μικρών φωτοαντιγραφικών μηχανημάτων.

Σχετικώς, η Sharp ισχυρίζεται ότι μόνον η Tetras, που κατείχε περίπου το 1% της εν λόγω αγοράς, παρήγαγε, κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς, σε πολύ μικρές ποσότητες φωτοαντιγραφικά μηχανήματα για προσωπική χρήση. Ομοίως, στα τρία άλλα μικρότερα τμήματα, και χωρίς να ληφθούν υπόψη οι δραστηριότητες της Rank Xerox στον τομέα της συναρμολόγησης, η προσφορά στη γερμανική αγορά περιοριζόταν στο μόνο μοντέλο Olivetti Copia 1050, που κατείχε περίπου το 2% της σχετικής αγοράς στη Δυτική Ευρώπη.

Υπ' αυτές τις συνθήκες, και αν ακόμα υποτεθεί ότι συντρέχει το κριτήριο των ομοειδών προϊόντων, η Sharp θεωρεί ότι τα συμπεράσματα της Επιτροπής σχετικά με το συμφέρον της Κοινότητας είναι ανακριβή, δεδομένου ότι δεν έλαβε υπόψη το επιβαλλόμενο στους καταναλωτές πολλών προϊόντων βάρος αποφασίζοντας να προστατεύσει τους κατασκευαστές πολύ μικρής ποσότητας προϊόντων.

Η Sharp ισχυρίζεται, περαιτέρω, ότι η εκτίμηση του συμφέροντος της Κοινότητας στην υπό κρίση υπόθεση νοθεύτηκε λόγω του ότι οι τρεις κύριες καταγγέλλουσες που εξηρτώντο και αντλούσαν όφελος από εισαγωγές προελεύσεως Ιαπωνίας περιελήφθησαν στην παραγωγή της Κοινότητας.

Κατά τη γνώμη της, η Rank Xerox θα έπρεπε ασφαλώς να είχε αποκλεισθεί και θα ήταν τότε αδύνατο στο Συμβούλιο να βεβαιώσει ότι τα μέτρα αντιντάμπινγκ ήταν σύμφωνα προς το συμφέρον της Κοινότητας. Θα έπρεπε επίσης να αποκλειστούν από την παραγωγή της Κοινότητας η Océ και η Olivetti, των οποίων οι εισαγωγές αντιπροσωπεύουν 35 έως 40 % των πωλήσεων και των προς τρίτους μισθώσεων μηχανημάτων που πραγματοποίησαν. Εντούτοις, και αν ακόμα υποτεθεί ότι έπρεπε να θεωρηθούν ότι συμπεριλαμβάνονται στην παραγωγή της Κοινότητας, το Συμβούλιο όφειλε να συγκρίνει το συμφέρον τους με το συμφέρον των εισαγωγέων OEM, όπως είναι η Gestetner, η Agfa-Gevaert και άλλοι. Ενώ κατείχαν πολύ μικρό μερίδιο της κοινοτικής αγοράς των μικρών φωτοαντιγραφικών μηχανημάτων (το εν λόγω μερίδιο της αγοράς δεν υπερέβαινε το 3 % το 1985, ακόμα και αν η Tetras έπρεπε να θεωρηθεί ως κοινοτικός παραγωγός), οι προαναφερθέντες εισαγωγείς OEM χρησιμοποιούσαν πολύ μεγάλο αριθμό προσώπων και ανέπτυσσαν μεγάλη δραστηριότητα στον τομέα των μικρών μηχανημάτων φωτοαντιγραφής.

Το *Συμβούλιο* παρατηρεί ότι, παρόλον ότι μερίδιο σχετικώς όχι σημαντικό της συνολικής παραγωγής θεωρείτο ως κοινοτική παραγωγή, μετά την εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 5, του κανονισμού 2176/84, τα θεσμικά όργανα όφειλαν ωστόσο να εξετάσουν αν η θέσπιση μέτρων αντιντάμπινγκ ήταν προς το συμφέρον της Κοινότητας. Η ανάγκη να ληφθεί υπόψη το εν λόγω συμφέρον δεν σημαίνει, ωστόσο, ότι, στην περίπτωση που η Rank Xerox αποκλειόταν από την κοινοτική παραγωγή, θα έπρεπε να ευνοηθούν μάλλον τα συμφέροντα των OEM σε σχέση με τα συμφέροντα των λοιπών παραγωγών της Κοινότητας. Κατά το Συμβούλιο, είναι προς το συμφέρον της Κοινότητας να προστατεύεται μια μικρή κοινοτική βιομηχανία που παρουσιάζει αδυναμίες ώστε να αποφευχθεί η ολική εξάρτηση από τις εισαγωγές από την αλλοδαπή.

Ε — *Επί του υπολογισμού του δασμού αντιντάμπινγκ*

Όσον αφορά τον υπολογισμό του ποσοστού του δασμού, η *Sharp* υποστηρίζει ότι ο καθορισμός του δασμού σε 20 % είναι αντίθετος προς το άρθρο 13, παράγραφος 3, του κανονισμού 2176/84, κατά το οποίο το ποσό των δασμών αντιντάμπινγκ δεν δύναται να είναι ανώτερο από το ποσό που είναι αναγκαίο για να εξαλειφθεί η ζημία. Σχετικώς, η Sharp ισχυρίζεται, καταρχάς, ότι το περιθώριο των 12 % που θεωρήθηκε αναγκαίο για να εξασφαλιστεί εύλογο κέρδος ή εισόδημα από την πώληση των μηχανημάτων φωτοαντιγραφής είναι υπερβολικό. Πράγματι, δεδομένου ότι τα μικρά φωτοαντιγραφικά μηχανήματα πάντοτε πωλούνται με κατώτερο περιθώριο κέρδους από αυτό των άλλων σχετικών με τα φωτοαντιγραφικά μηχανήματα δραστηριοτήτων, η Επιτροπή έσφαλε όταν προσπάθησε να φέρει την αποδοτικότητα των πωλήσεων μηχανημάτων φωτοαντιγραφής σε επίπεδο εξαιρετικά ευνοϊκό. Η Sharp επισημαίνει, περαιτέρω, ότι ο δασμός υπολογίστηκε βάσει της αυξήσεως της τιμής που κρίθηκε αναγκαία για να εξαλειφθούν οι φερόμενες υποτιμολογήσεις. Όμως, για τους προεκτεθέντες ήδη λόγους, δεν υπήρξαν υποτιμολογήσεις. Τέλος, η Sharp θεωρεί ότι η λεπτομερής περιγραφή του τρόπου υπολογισμού του δασμού, στην 107η αιτιολογική σκέψη του προσβαλλομένου κανονισμού, είναι ακατάληπτη. Η Επιτροπή όφειλε να εκθέσει, με επαρκώς σαφή τρόπο, την επιλεγείσα μέθοδο

για τον υπολογισμό του ύψους του δασμού ώστε το Δικαστήριο να μπορέσει να ασκήσει πρόσφορο έλεγχο.

Το *Συμβούλιο* διευκρινίζει, καταρχάς, ως προς το αν το περιθώριο κέρδους του 12 %, που κρίθηκε αναγκαίο για τους κοινοτικούς παραγωγούς, ήταν πολύ υψηλό, όπως ισχυρίζεται η Sharp, ότι τάσσεται με την άποψη της Επιτροπής κατά την οποία, στην περίπτωση που τα PPC θα επωλούντο με μικρό μόνο κέρδος, και μάλιστα με ζημία, τα δε κέρδη θα πραγματοποιούντο μόνο χάρη στη μεταγενέστερη πώληση προμηθειών, αυτό δεν θα ενίσχυε καθόλου την παραγωγή μηχανημάτων φωτοαντιγραφής. Στην 101η έως 106η αιτιολογική σκέψη του προσβαλλομένου κανονισμού εκτίθενται, λεπτομερώς, οι λόγοι για τους οποίους τα θεσμικά όργανα έκαναν δεκτά τα επιχειρήματα των κοινοτικών παραγωγών, όσον αφορά την ανάγκη αποδοτικότητας των πωλήσεων μηχανημάτων και εμμένει στην άποψη οτι, για να είναι σε θέση οι κοινοτικοί παραγωγοί να συνεχίσουν την παραγωγή μηχανημάτων, είναι ουσιώδες οι επενδύσεις τους να τους εξασφαλίζουν λογική απόδοση.

Το ποσοστό κέρδους που επέλεξε η Επιτροπή, και που αμφισβήτησαν ενεργώς τόσο οι Ιάπωνες παραγωγοί, οι οποίοι ισχυρίζονταν ότι το εν λόγω ποσοστό ήταν πολύ υψηλό, όσο και οι κοινοτικοί παραγωγοί που ισχυρίζονταν ότι ήταν πολύ χαμηλό, θεωρήθηκε ως εύλογος συμβιβασμός των δύο απόψεων.

Όσον αφορά το ποσοστό του δασμού, η επιχειρηματολογία της Sharp που συνίσταται στο να ισχυρίζεται ότι δεν υπήρξαν υποτιμολογήσεις ανασκευάζεται στις αιτιολογικές σκέψεις 108 και 110 του προσβαλλομένου κανονισμού.

Τέλος, σχετικά με το επιχείρημα της Sharp, κατά το οποίο ο τρόπος υπολογισμού είναι ακατάληπτος, το Συμβούλιο παρατηρεί ότι λεπτομερείς διευκρινίσεις για τον τρόπο υπολογισμού δόθηκαν σε όλους τους διαδίκους της διαδικασίας της 2ας Δεκεμβρίου 1986 και ότι τους δόθηκε η ευκαιρία να διατυπώσουν τις σχετικές τους παρατηρήσεις. Επιπλέον, ο προσβαλλόμενος κανονισμός αναφέρει όλα τα στοιχεία επί των οποίων βασίστηκε ο υπολογισμός, πράγμα που επέτρεψε στη Sharp να προβάλει τα δικαιώματά της, η δε αναφερόμενη αιτιολογία είναι επαρκώς σαφής για να επιτρέψει στο Δικαστήριο να ελέγξει τη νομιμότητα των υπολογισμών.

Η *CECOM* ισχυρίζεται ότι τα επιχειρήματα της Sharp δεν αποδεικνύουν με κανένα τρόπο ότι τα κοινοτικά θεσμικά όργανα υπερέβησαν προφανώς τα όρια της ευρείας διακριτικής εξουσίας που διαθέτουν κατά τον υπολογισμό του κατωφλίου της ζημίας. Παρατηρεί, εξάλλου, ότι κατά τη διαδικασία αντιντάμπινγκ, τη σχετική με τις ηλεκτρονικές γραφομηχανές, ο γενικός εισαγγελέας ανασκεύασε τα επιχειρήματα της Canon (προτάσεις της 8ης Μαρτίου 1988, 277/85 και 300/85,Canon κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1988, σ. 53) κατά τα οποία το ύψος του περιθωρίου κέρδους που έγινε δεκτό για τον υπολογισμό της σχετικής τιμής ήταν υπερβολικό, διότι δεν αποδείχθηκε το βάσιμο των εν λόγω επιχειρημάτων.

J. C. Moitinho de Almeida
εισηγητής δικαστής

Παράρτημα

Πίνακας Α: Χρονολογία θέσεως σε κυκλοφορία μικρών PPC

	1968	1969	1970	1971	1972	1973	1974	1975	1976	1977	1978
Κατασκευή ΕΟΚ											
Rank Xerox	660										2202
Agfa-Gevaert				X-10		X-11					
Develop											
Rex Rotary					5000						
Ιαπωνική κατασκευή											
Canon						NP-70			NP-75 NP-76	NP-50	
Sharp								SF-710	SF-720 SF-721 SF-730		
Toshiba							BD 702		BD 702A	BD 601	BD 704 BD 727
Konishiroku								Mark 3		100	

Πηγή: Dataquest